XVC14

அகமே புறம்

வ. உ. சி.

அகமே புறம்

வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை

பாரி நிலையம்
59, பிராட்வே - சென்னை-1.

முதற் பதிப்பு : 1914
இரண்டாம் பதிப்பு : ஏப்பிரல், 1958
மூன்றாம் பதிப்பு : ஏப்பிரல், 1960
நான்காம் பதிப்பு : பிப்ரவரி, 1963
ஐந்தாம் பதிப்பு : நவம்பர், 1964
ஆறாம் பதிப்பு : அக்டோபர், 1966

விலை ரூ. 1-00

16224

அறத்தைக் காணு அறிவே மரமாம்;
அறத்தைப் பிழைத்த அறிவே மிருகம்;
அறத்தைப் புரியும் அறிவே மனிதன்;
அறத்தைக் காக்கும் அறிவே கடவுள்.

மாருதி பிரஸ், 83, பீட்டர்ஸ் ரோடு, சென்னை-14.

பாயிரம்

இந்நூல் ஸ்ரீ ஜேம்ஸ் ஆலன் இயற்றியுள்ள "அகத்திலிருந்து புறம்" என்று பொருள்படும் பெயரினையுடைய ஆங்கில நூலின் மொழி பெயர்ப்பு. இதனைக் கற்போர் எளிதாகக் கொள்ளு மாறு இதன் முதனூலிலுள்ள 'உயர்தர வாழ்வு' என்னும் ஓர் அதிகாரத்தை இதில் நான்கு சிறிய அதிகாரங்களாக அமைத்துள்ளேன்.

அறநூல்களைக் கற்று நிற்போரே இந்நூலைச் சொல்வதற்கு உரியர். கைம்மாறு கருதாது சுருதி, யுக்தி, அனுபவங்களால் விளக்கிச் சொல்லுதலே இதனைச் சொல்லும் முறை. இம்மை மறுமைப் பயன்களை அடைய விரும்புவோரே இதனைக் கற்றற் கும் கேட்டற்கும் உரியர். இதன் பொருள்களைக் கசடறக் கற்றுக் கைக்கொண்டு ஒழுகுதலே இதனைக் கற்கும் முறை.

இந்நூலைத் தமிழறிந்த ஒவ்வொரு ஆடவரும் பெண்டிரும், சிறுவரும் சிறுமியரும், கற்கவேண்டு மென்பதும், இந்நூல் நமது நாட்டில் நிலவும் பல மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட வேண்டு மென்பதும், இந்நூல் என்ஞான்றும் நிலை பெற்று நமது நாட்டில் நிலவவேண்டு மென்பதும் எனது கோரிக்கை.

வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை

சிறப்புப் பாயிரம்

இந்நூலை ஆக்கியவர் நமது தேசாபிமானியும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவரும், எனது நண்பரு மாகிய ஸ்ரீமான் வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை. இவர் இராஜ நிந்தனைக் குற்றத்திற்காக ஆறு வருடம் நாடு கடத்தல் நிர்ப்பையேற்றுக் கோயமுத்தூர்ச் சிறை வீட்டில் வாழ்ந்திருந்த காலத்தில் இது இயற்றப் பெற்றது.

இதன் முதனூல் ''அகத்திலிருந்து புறம்'' என்று பொருள்படும் பெயரைக் கொண்டிருப்பினும், நமது தமிழ் வழக்கத்திற்கு ஒத்தவாறு இதற்கு ''அகமே புறம்'' என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இதனை நம்மவர் விருப்பொடு கொள்ளுமாறு இதன் முதனூலாசிரியரின் கருத்துக்கட்கிணங்கிய தமிழ் நூலாசிரியர்களின் முதுமொழிகள் சில இதில் ஆங் காங்குச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இதில் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கினையும் சுலபமாக அடைவதற்குத் தக்க மார்க்கங்கள் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இதில் கூறியுள்ளவாறு ஒழுகுபவர், தாம் வேண்டும் இகபர நிலைகளையெல்லாம் அடைவர். இது தமிழ் தெரிந்த ஒவ்வொருவர் அகத்துள்ளும் புகுந்து அவர் வசிக்கும் இடமெல்லாம் நிலவுக. எல்லாம் வல்ல இறைவன் துணை.

சென்னை,
1-4-1914.

ஸ்வாமி வனஜ்ஞானந்தன்.

காப்பு

அகமே புறமே யனைத்துமே யாகி
அகமே விளங்கு மறிவே—'அகமே
புற'மெனச் சொல்லப் புகுந்தவிந் நூலைத்
திறமெனச் சொல்லச் செய்யும்.

அடக்கம்

"அடக்க மமரரு ளுய்க்கு"மென் றாசான்
நடக்கு நெறியை நவில—அடக்கம்
அவாவிநிற் கின்றே னதுசிறிது மில்லேன்
தவாவள முற்ற தலத்து.

வேண்டல்

அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பென்றான்-முன்புலவ
னாதவினா லெல்லாரு மன்புற் றறஞ் செய்து
வேதநெறி நின்றுணர்க மெய்.

பொருட் குறிப்பு

பொருள்	பக்கம்
அகமும் புறமும்	1
மனத்தின் தன்மையும் வன்மையும்	5
பழக்கத்தை உண்டாக்கல்	11
செய்தலும் அறிதலும்	17
உயர்தர வாழ்வு	23
,, முதற் பாடம்	26
,, இரண்டாம் பாடம்	30
,, மூன்றும் பாடம்	40
மனோ நிலைமைகளும் அவற்றின் காரியங்களும்	47
வேண்டுகோள்	53

முதனூற் செய்யுள்

நின்னுடை யகத்தை நீதூய தாக்கி
னின்னுடை வாழ்வு நிதியழ கினிமை
மன்னியெஞ் ஞான்றும் வளர்ந்து நிற்கும்;
நின்னுடை மனத்தை நீதினங் காப்பி
னின்னுடைய வாழ்வு நீடித்து நிற்கும்.
ஆண்மையும் வலிமையும் அழகு மெய்தும்;
நின்னுடைப் பகையெலா நின்னுடை யகத்துளு
நின்னுடை மனத்துளு நிற்ப வாகலி
னென்றுநினை வெல்லா நூறுநோய் செயாது;
நின்னுயிர் வீடு நின்னுடை யகத்துளு
நின்னுடை மனத்துளு நிற்ப தறிகவே.

முதனூற் பாயிரம்

சீன தேயத்துத் தத்துவ ஞானியாகிய கான் பூஸியஸ் என்பவர், ''சகல அபிவிருத்திகளுக்கும் சகல அற வளர்ச்சிகளுக்கும் ஒருவன் தன்னைச் சான்றோனுக்குதலே அடிப்படை'' என்றனர். இம் முதுமொழி சுலபமானதாகவும், அனுபவத்திற் கொத்ததாகவும், தெளிவானதாகவும் இருப்பது போல ஆழ்ந்ததாகவும், எல்லாப் பொருள்களும் அடங்கியதாகவும் இருக்கிறது; அறிவை அடைதற் கும் உலகத்திற்கு உதவி புரிதற்கும் இதனினும் நல்ல வழியில்லையாகலான். தன்னைச் சான்றோனுக்கு தலினும் மேம்பட்ட வேலையாவது, உயர்ந்த கரும மாவது இல்லை. எவன் குற்றமற்றவனுதற்குக் கற் கிருனோ, எவன் தூய அகத்தினனுதற்கு முயல் கிருனோ, எவன் சாந்தியும் ஞானமும், சான்ருக நோக்குந் தன்மையும் பொருந்திய ஒரு மனத்தை அடைவதை இலட்சியமாகக் கொண்டிருக்கிருனோ, அவன் மனிதர் செய்யக்கூடிய செயல்கள் எல்லாவற் றினும் மேலான செயலைச் செய்து கொண்டிருக் கிருன். அவனது அச்செயலின் பயன் ஒழுங்கும், இன்பமும், அழகும் வாய்ந்த ஒரு வாழ்க்கையாக அவன்பால் அமையும்.

ஜேம்ஸ் ஆலன்

அகமே புறம்

அகமும் புறமும்

அகத்தை யொத்தே புறம் (வாழ்வு) அமை கின்றது. அகம் இடைவிடாது புறமாகிக் கொண் டிருக்கின்றது. எதுவும் வெளிப்படாமல் இருப்ப தில்லை. எது மறைபட்டிருக்கிறதோ அது சிறிது காலத்திற்கு மட்டுமே மறைபட்டிருக்கிறது. அது முதிர்ந்து கடைசியாக வெளிப்பட்டே விடுகிறது. வித்து, மரம், மலர், கனி இவை ஒன்றன்பின் ஒன்ருக வும், ஒன்றிலிருந்து ஒன்ருகவும் எந்த முறையில் வெளிப்பட்டு நிலவுகின்றனவோ அந்த முறையி லேயே பிரபஞ்சமும் நிலவுகின்றது. மனிதனது அகத் தின் நிலைமையிலிருந்து அவனது புறத்தின் நிலைமை கள் வருகின்றன. அவனது நினைப்புக்கள் அவனு டைய செயல்களாக மலர்கின்றன. அவனது செயல்

கள் அவனுடைய ஒழுக்கமும் புறநிலைமையுமாகிய கனிகளைக் கொடுக்கின்றன.

மரம் எப்பொழுதும் பூமியின் அகத்திலிருந்தே வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருத்தல் போல, வாழ்வும் எப்பொழுதும் மனிதனது அகத்திலிருந்தே வெளிப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நிலத்துள் புதைபட் டுள்ள வித்துக்கள் நாளடைவில் இலைகளாகவும், மலர்களாகவும், கனிகளாகவும் வெளிப்படுதல் போல அகத்துள் விதைபட்டுள்ள நினைப்புக்களும் நாளடை வில் சொற்களாகவும், செயல்களாகவும், செய்து முடிக்கப்பட்ட காரியங்களாகவும் வெளிப்படுகின்றன.

மறைபட்டுள்ள ஊற்றுவாய்களிலிருந்து எப்படி ஊற்றுநீர் வெளிப்படுகின்றதோ, அப்படியே மனித னது வாழ்வும் கரைபட்டுள்ள அவனது அகமூலங்களி லிருந்து வெளிப்படுகின்றது. நிகழ்காலத்தில் அவன் எந்நிலைமைகளில் இருக்கிறானோ அவையும், நிகழ் காலத்தில் அவன் எவற்றைச் செய்கிறானோ அவையும், அவன் அகத்திலிருந்தே வந்திருக்கின்றன. எதிர் காலத்தில் அவன் என் நிலைமைகளில் இருப்பானோ அவையும், எதிர்காலத்தில் அவன் எவற்றைச் செய் வானோ அவையும் அவனது அகத்தினின்றே உற்பத்தியாகும்.

சுகமும் துக்கமும், மகிழ்வும் நோவும், திடமும் அச்சமும், விருப்பமும் வெருப்பும், அறிவும் மடமை

யும் அகத்திலன்றி வேறு எங்கும் இல்லை. அவை யாவும் மனோ நிலைமைகளே யன்றி வேறல்ல.

மனிதன் தனது அகத்தின் அரசன்; தனது மனத்தின் காவலன்; தனது வாழ்க்கையாகிய கோட்டையின் தனிக்காப்பாளன். அவன் அந்த முறைமையில் ஊக்கமேனும் தூக்கமேனும் கொண்டிருக்கக் கூடும். அவன் தனது அகத்தை மேலும் மேலும் எச்சரிக்கையுடன் வைத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடும். அவன் தனது மனத்தை அதிகப் பிரயாசத்தோடு பாதுகாத்துச் சுத்தப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடும்; அவன் நியாயமற்ற நினைப்புக்களை நினையாது தன்னைக் காத்துக் கொள்ளக் கூடும். இஃது அறிவு விளக்கத்திற்கும் இன்பப் பேற்றிற்கும் மார்க்கம். இதற்கு மாறாக அவன் தனது ஒழுக்கத்தைச் சரியாகத் திருத்துவதாகிய மேலான கடமையைச் செய்யாது எச்சரிக்கையும் திருத்தமுமின்றி வாழக்கூடும். இஃது அறிவு மயக்கத்திற்கும் துன்ப அடைவிற்கும் மார்க்கம்.

ஒரு மனிதன் தனது வாழ்வு முழுவதும் தனது மனத்தினின்றே வருகிறதென்று அறிவானுனல் அப்பொழுதே அவனுக்குப் பேரின்ப வீட்டின் வழி திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவன் அப்பொழுது தனது மனத்தை ஆள்வதற்கும் தனது இலட்சியத்திற்குத் தக்கபடி தன்னைத் திருத்திக் கொள்வதற்கும் தக்க வலிமை தன்னிடத்தில் இருப்பதைக் காண்பான்.

அப்படியே அவன் முற்றும் மேம்பாடான நினைப்பை யும் செயலையும் மேற்கொண்டு நேராகவும் உறுதி யாகவும் நடப்பான்; அவனுக்கு வாழ்க்கை இனியதாக வும் தூயதாகவும் அமையும்; அவன், சிறிது முன் னுகவோ பின்னுகவோ, சகல தீமைகளையும் சகல வேலைகளையும் சகல துன்பங்களையும் போக்கி விடுவான். ஏனெனில், தனது அகத்தின் வாயிலைத் தளராத ஊக்கத்துடன் காத்து வருகிற ஒரு மனிதன் ஞானத்தையும் துக்க நிவர்த்தியையும் சுகப் பிராப்தி யையும் அடையாமல் இரான்.

மனத்தின் தன்மையும் வன்மையும்

மனம் வாழ்வை விதிக்கும் நியந்தா; நிலைமைகளைச் சிருஷ்டித்துத் திருத்தும் கர்த்தா; தனது சொந்தப் பலன்களை அநுபவிக்கும் போக்தா; பொய்யைச் சிருஷ்டிக்கும் திறனும் மெய்யைக் காணும் திறனும் மனத்திற்கு உண்டு. ஆன்றோரும் "மனத்தானா மாந்தர்க்குணர்ச்சி" என்று கூறியுள்ளார்.

மனம் தளர்ச்சியின்றி வாழ்க்கை நிலைமையாகிய வஸ்திரத்தை நெய்து கொண்டிருக்கிறது; நினைப்பு நூல். நல்ல செயல்களும் தீய செயல்களும் பாவும் ஊடும். ஒழுக்கம் வாழ்வாகிய தறியில் நெய்யப்படும் வஸ்திரம். மனம் தான் நெய்த வஸ்திரத்தால் தன்னை உடுத்திக் கொள்கிறது.

மனிதன் மனத்தையுடைய உயிராகையால் மனத்தின் சகல சக்திகளையும் உடையவனாய் இருக்கிறான். தான் விரும்புவனவற்றையெல்லாம் அடைதற்குத் தக்க கருவிகளைக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் தனது அனுபவத்தினால் கற்கிறான்; அவன் தனது

அனுபவத்தை மிகுக்கவும் குறைக்கவும் கூடும். அவன் பிறரால் எந்த இடத்திலும் கட்டுப்பட்டிருக்க வில்லை; ஆனால் அவன் தானே தன்னைப் பல இடங்களில் கட்டுப்படுத்தி யிருக்கிறான்; அவன் தானே தன்னைக் கட்டுப்படுத்தி யிருப்பதால், அவன் நினைத்த மாத்திரத்தில் தானே தன்னை அக்கட்டிலிருந்து நீக்கிக் கொள்ளக்கூடும். அவன் தான் விரும்புகிற படி தீயனோ அல்லது தூயனோ, கீழோனோ அல்லது மேலோனோ மடையனோ அல்லது அறிஞனோ ஆகக் கூடும். அவன் சில செயல்களைத் திரும்பத் திரும்பச் செய்து பழக்கங்களாக்கிக் கொள்ளலாம்; அவன் அவற்றிற்கு மாறுதலையான செயல்களை மேன்மேலும் செய்து அப்பழக்கங்களை அழித்து விடலாம். அவன் மெய்ப்பொருள் முழுவதும் தனக்கு மறைபடும்வரை தன்னைச் சுற்றிப் பொய்களை அமைத்துக் கொள்ளக் கூடும்; அவன் மெய்ப்பொருளைப் பூரணமாகக் காணும் வரை தன்னைச் சுற்றியுள்ள பொய்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அழித்துவிடக்கூடும். அவன் செய்யக்கூடியன அளவற்றன; அவன் பூரண சுதந்திரத்தை யுடையவன். ஆன்றோரும்,

''தன்னிலைக்கட் டன்னை நிறுப்பானுந் தன்னை
நிலைக்கலக்கிக் கீழிடு வானு—நிலையினு
மேன்மே லுயர்த்து நிறுப்பானுந் தன்னைத்
தலையாகச் செய்வானுந் தான்''

என்று கூறியுள்ளார்.

தனது சொந்த நிலைமைகளைச் சிருஷ்டித்துக் கொள்வதற்கும், தான் வாழ்வதற்குத் தக்க நிலைகளைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும், ஏற்றசக்தி மனத்தினிடத்தில் உண்டு. மனம் எந்த நிலைமையையும் மாற்றுதற்கும், எந்த நிலைமையையும் விட்டொழித்தற்கும், வல்லமையுடையது. ஆன்றோரும்,

''கெடுக்க வல்லதுங் கெட்டவர் தங்களை
யெடுக்க வல்லது மிம்மனம்... ..''

என்று கூறியுள்ளார்.

அது பல நிலைமைகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அநுவித்து அவற்றின் ஞானத்தை அடையுங்காலையில் தனது நிலைமைகளை ஒன்றபின் ஒன்றாக மாற்றிக் கொண்டும் கைவிட்டுக்கொண்டும் இருக்கிறது.

உள்நோக்கும் நினைப்புக்கள் ஒழுக்கத்தையும் வாழ்வையும் உண்டுபண்ணுகின்றன; நினைப்புக்களை மனிதன் தனது விருப்பத்தாலும் முயற்சியாலும் திருத்திக் கொள்ளவும் மாற்றிக்கொள்ளவும் கூடும். பழக்கமும் பலவீனமும் பாவமுமாகிய தளைகள் தன்னாலேயே யுண்டுபண்ணப்படுகின்றவை; அவை தன்னால் மாத்திரம் அழிக்கப்படக் கூடும்; அவை ஒருவனுடைய மனத்திலன்றி வேறெங்கும் இல்லை; அவை புறப்பொருள்களோடு சம்பந்தப்பட்

டிருந்த போதிலும் அவை உண்மையில் அப்புறப் பொருள்களின் கண் இல்லை. புறம் அகத்தால் ஆக்கவும் திருத்தவும்படுகிறது. அகம் ஒருபோதும் புறத்தால் ஆக்கப்படுவதும் திருத்தப்படுவதும் இல்லை. மனக்கவர்ச்சிக்கு ஏது புறப் பொருளில் இல்லை; ஆனல், அப்பொருளின்மீது, மனம் கொண்டிருக்கிற ஆசையில் இருக்கிறது. துன்பமும் நோவும் புறப் பொருள்களிலும் வாழ்வின்சம்பவங்களிலும் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனல் அப் பொருள்களை அல்லது சம்பவங்களைப் பற்றிய மனத்தின் ஓர் ஒழுங்கு படாத நிலைமையில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன; தூய்மையால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு ஞானத்தால் பலப்படுத்தப்பட்ட மனம் பிரிக்கக் கூடாத வண்ணம் துன்பத்தோடு கட்டப்பட்டுள்ள சகல அவாக்களையும் காமங்களையும் ஒழித்துத் தெளிவையும் சாந்தியையும் அடைகிறது.

பிறரைக் கெட்டவர் என்றலும், கெடுதிக்கு மூலம் புறநிலைமைகள் என்றெண்ணி அவற்றோடு போராடுதலும் உலகத்தின் துன்பத்தையும் அமைதியின்மையையும் அதிகப்படுத்துவதன்றிக் குறைப்பதில்லை. புறம் அகத்தின் நிழல், அகத்தின் காரியம். அகம் சுத்தமாயிருக்கும்பொழுது புறத்திலுள்ள சகல காரியங்களும் சுத்தமா யிருக்கின்றன. ஆன்றோரும்,

" கற்றதங் கல்வியுங் கடவுட் பூசையு
நற்றவ மியற்றலு நவைவி ருனமு
மற்றுள வறங்களு மனத்தின் பாலழுக்
கற்றவர்க் கேபய னளிக்கு மென்பரால்"

என்று கூறியுள்ளார்.

சகல வளர்ச்சியும் வாழ்வும் அகத்திலிருந்து புறத்திற்கு வருகின்றன; சகல தேய்வும் அழிவும் புறத்திலிருந்து அகத்திற்குச் செல்கின்றன. இது பிரபஞ்சத்தின் ஒரு பொது விதி.

சகல விரிவுகளும் அகத்திலிருந்து நிகழ்கின்றன; சகல திருத்தங்களும் அகத்தில் செய்யப்பட வேண்டும். எவன் பிறரோடு போராடுதலை விட்டுத் தனது மனத்தைத் திருத்துவதிலும், பலப்படுத்து வதிலும், வளர்ப்பதிலும், தனது சக்திகளைப் பிரயோ கிக்கிறுனே அவன் தனது சக்திகளையெல்லாம் ஒருமுகப் படுத்தித் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுகிறுன். அவன் தனது மனத்தைச் சமநிலையில் நிற்கச் செய்த பொழுது தனது இரக்கத்தாலும் ஈகையாலும் பிற ரையும் அந்த நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவருகிறுன்; ஏனெனில், ஒருவன் பிறருடைய மனத்தை நடத்து வதும் ஆளுவதும் ஞானத்துக்கும் சாந்திக்கும் வழிகள் அல்ல; தனது சொந்த மனத்தின்மீது தனது நியாயமான அதிகாரத்தைச் செலுத்துவதும் உயர் தர ஒழுக்கங்களாகிய சன்மார்க்கங்களில் தன்னை நடத்துவதும் ஞானத்துக்கும் சாந்திக்கும் வழிகள்.

ஒருவனுடைய வாழ்வு அவனது அகத்தினின்றும் அவனது மனத்தினின்றும் வருகிறது. அவன் அந்த மனத்தைத் தனது சொந்த நினைப்புக்களையும் செயல்களையும் கலந்து உண்டுபண்ணியிருக்கிறான். அவன் தனக்கு வேண்டும் நினைப்புக்களைத் தெரிந்தெடுத்துத் தனது மனத்தைத் திருத்தும் சக்தியை உடையவன். ஆகையால், அவன் தனது வாழ்வையும் திருத்திக் கொள்ளக்கூடும். ஆன்றோரும்,

''ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துளுற்று பவர்''

என்று கூறியுள்ளார்.

பழக்கத்தை உண்டாக்கல்

நிலைத்த மனோநிலைமை ஒவ்வொன்றும் மனிதனுல் ஈட்டப்பட்ட பழக்கம்; அது திரும்பத் தொடர்ந்து நினைக்கப்பட்டதால் பழக்கமாகி யிருக்கிறது. தளர்ச்சியும் உற்சாகமும், வெகுளியும் பொறுமையும், இவறன்மையும் ஈகையும், உண்மையில் மனத்தின் சகல தன்மைகளும், மனிதனுல் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட நினைப்புக்கள்; அவை தாமாக நிகழும்வரை திரும்பத் திரும்ப நினைக்கப்பட்டப் பழக்கங்களாகி யிருக்கின்றன. அடிக்கடி நினைக்கப்பட்ட ஒரு நினைப்பு, கடைசியில் மனத்தின் ஒரு ஸ்திரமான பழக்கமாகின்றது. அத்தகைய பழக்கங்களிலிருந்து வாழ்க்கை வருகின்றது.

தனது அநுபவங்களைத் திரும்பத் திரும்பக் கொள்ளுதலால் அறிவை அடையும் இயற்கையுள்ளது மனம். முதலில் கிரகிப்பதற்கும் சிந்திப்பதற்கும் அதிகப் பிரயாசமாகத் தோன்றும் ஒரு

நினைப்பு அடிக்கடி மனத்திற் கொள்ளப்படுதலால் பழக்கமும் இயற்கையும் ஆகின்றது. ஒரு சிறுவன் ஒரு கைத்தொழிலைக் கற்கத் தொடங்குங் காலத்தில் தனது கருவிகளைச் சரியாகப் பிடிக்கவும் முடியாது. உபயோகிக்கவும் முடியாது. ஆனால், அவன் திரும்பத் திரும்ப நீண்டகாலம் அப்பியாசம் செய்த பின்னர் அவற்றை மிகச் சுலபமாகவும் சாமர்த்தியமாகவும் உபயோகிக்கிறான். அதுபோல, முதலில் அடைவதற்கு முடியாததாகத் தோன்றும் ஒரு மனோபாவம் விடா முயற்சியாலும் அப்பியாசத்தாலும் கடைசியில் அடையப்பட்டு, முயற்சியின்றி இயற்கையாக நிகழ் கின்ற ஒரு நிலைமை ஆகின்றது.

தனது பழக்கங்களையும் நிலைமைகளையும் ஆக்கற்கும் திருத்தற்கும் மவத்திற்கும் வலிமையுண்டு. இவ்வலிமை மனிதனது முத்திக்குக் காரணமாக இருப்பதுந் தவிர தன்னை ஆளுதலால் அடையப்படும் பூரண சுதந்திரத்தையடையும் வழியைக் காட்டு கிறது. ஏனெனின், ஒரு மனிதன் தீய பழக்கங்களை உண்டு பண்ணிக் கொள்ளும் சக்தியை உடையவனா யிருப்பதுபோல, நல்ல பழக்கங்களை உண்டு பண்ணிக் கொள்ளும் சக்தியையும் உடையவனாயிருக்கிறான். இப்பொழுது நான் சொல்லும் விஷயத்தைச் சிறிது விளக்கிக் கூறவேண்டுவது அவசியம். இதனைப் படிப் பவரும் ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டும்.

சரியான காரியத்தைச் செய்தலிலும் பிசகான காரியத்தைச் செய்தல் எளிதென்றும், புண்ணியத்தைச் செய்தலிலும் பாவத்தைச் செய்தல் எளிதென்றும், சாதாரணமாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்நிலைமை அநேகமாக எல்லோராலும் நித்தியத் தன்மையுடையதெனக் கொள்ளத்தக்கதாகி விட்டது. ஆசிரிய சிரேஷ்டரான புத்தரும், "தீய வினைகளையும் நமக்குத் துன்பத்தைத் தரும் வினைகளையும் செய்தல் எளிது; நல்ல வினைகளையும் நமக்கு இன்பத்தைத் தரும் வினைகளையும் செய்தல் அரிது" என்று கூறியுள்ளார். இது மனித சமூகம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் உண்மையானாலும் மனிதர் அபிவிருத்தியடையும் மார்க்கத்தில் கண்டு கழிக்கும் ஒரு அனுபவமேயன்றிப் பொருள்களின் ஸ்திரமான நிலைமையன்று. நித்தியத் தன்மையுடையதன்று; சரியான காரியத்தைச் செய்தலினும் பிசகான காரியத்தைச் செய்தல் மனிதர்களுக்குச் சுலபமாகத் தோற்றுவதற்குக் காரணம் அவர்களிடத்திலுள்ள மடமையும் அவர்கள் வாழ்வின் நோக்கத்தையும் பயனையும் அறியாமையுமே. ஒரு குழந்தை எழுதுதற்குக் கற்றுக் கொள்ளும் காலையில் எழுதுகோலைப் பிசகாகப் பிடித்தலும் அக்ஷரங்களைப் பிசகாக எழுதுதலும் அதற்கு மிகச் சுலபமாகவும், எழுதுகோலைச் சரியாகப் பிடித்தலும் அக்ஷரங்களைச் சரியாக எழுதுதலும் அதற்கு மிகப் பிரயாசமாகவும் தோற்று

கின்றன; விடா முயற்சியாலும் அப்பியாசத்தாலும் ஒழிக்கக் கூடிய எழுதற்றெழிவின் அறியாமை அதனிடத் திருத்தலான் கடைசியாக அவ்வஞ்ஞானம் நீங்கிய பின்னர் எழுதுகோலைச் சரியாகப் பிடித்தலும், அக்ஷரங்களைச் சரியாக எழுதுதலும் அக்குழந்தைக்கு இயற்கையும் சுலபமுமாகிவிடுகின்றன. அக்காலத்தில் பிசகான காரியத்தைச் செய்தல் பிரயாசமாகவும் முற்றிலும் அநாவசியமாகவும் அதற்குத் தோற்றுகிறது. இவ்வுண்மை மனத்தின் காரியங்கட்கும் வாழ்க்கையின் காரியங்கட்கும் சமமாகப் பொருந்தும்; சரியான காரியத்தை நினைத்தற்கும் செய்தற்கும் அதிக அப்பியாசமும் விடாமுயற்சியும் வேண்டும்; சரியான காரியத்தை நினைத்தலும் செய்தலும் இறுதியில் இயற்கையும் சுலபமுமாகின்றன; அப்பொழுது பிசகான காரியத்தைச் செய்தல் பிரயாசமாகவும் முற்றிலும் அநாவசியமாகவும் தோற்றுகிறது.

ஒரு சிற்பி அப்பியாசத்தினுல் தனது தொழிலில் தேர்ச்சியடைதல்போல, ஒரு மனிதன் அப்பியாசத்தினுல் நல்வினையில் தேர்ச்சியடைதல் கூடும்; அது புதிய நினைப்புக்களால் புதிய பழக்கங்களை உண்டு பண்ணுதலேயன்றி வேறன்று; எவனுக்குச் சரியான நினைப்புக்களை நினைத்தலும் சரியான செயல்களைச் செய்தலும் சுலபமாகவும், பிசகான நினைப்புக்களை

நினைத்தலும் பிசகான செயல்களைச் செய்தலும் பிர யாசமாகவும் தோன்றுகின்றனவோ, அவன் எல்லா வற்றிலும் உயர்ந்த ஒழுக்கத்தையும் ஒப்புயர்வற்ற தூய ஆன்ம ஞானத்தையும் அடைந்து விட்டான்.

மனிதருக்குப் பாவங்களைச் செய்தல் சுலா மாகவும் இயற்கையாகவும் இருக்கிறது. அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப நினைத்துத் தீய பழக்கங்களை உண்டுபண்ணியிருத்தலான் சமயம் வாய்த்தபொழுது திருடன் திருடாதிருத்தல் மிகப்பிரயாசம். ஏனெனில் அவன் நீண்ட காலம் பிறர் பொருளைக் கவரும் நினைப்புக்களிலும் பேராசை நினைப்புக்களிலும் வாழ்ந் திருக்கிறன். ஆனுல், அத்தகைய பிரயாசம் நீண்ட காலம் நேர்மையும் நியாயமுமுள்ள நினைப்புக்களில் வாழ்ந்து வந்த ஒரு யோக்கியனுக்கு உண்டாவ தில்லை. ஏனெனின், அவன் திருட்டின் குற்றத்தையும் மடமையையும் பயனின்மையையும் அறிந்திருப்ப தனுல் திருட்டு நினைப்பு எள்ளளவும் அவன் மனத் துள் பிரவேசியாது. திருடுதல் மிகக் கொடிய பாவம்; பழக்கத்தை உண்டாக்குதலையும் பழக்கத்தின் வலி மையையும் தெளிவாக விளக்குவதற்காக இவ்வுதா ரணத்தைக் கூறினேன். ஆனுல், சகலபாவங்களும் புண் ணியங்களும் இவ்வாறே உண்டாகின்றன. கோபத் தையும் ஆத்திரத்தையும் கொள்ளுதல் ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்களுக்குச் சுலபமாகவும் சுபாவ

மாகவும் இருக்கிறது. அவர்கள் கோப நினைப்புக் களையும் ஆத்திர நினைப்புக்களையும் அடிக்கடி நினைத்துக் கொண்டிருத்தலான். அவற்றை நினைக்குந் தோறும் அவற்றிற்கேற்ற சுபாவம் அதிக உறுதி யாகவும் ஆழமாகவும் வேரூன்றுகிறது. இவ்வாறே அமைதியும் பொறுமையுமுள்ள ஒரு நினைப்பைப் பிரயாசப்பட்டுக் கிரகித்து, ஆத்திரமும் வெகுளியும் வேரோடு நீங்கும்வரை அதனை இடைவிடாது நினைத் துக்கொண்டு வருதலால், அமைதியும் பொறுமையும் சுபாவங்களாய்விடும். இங்ஙனமே ஒவ்வொரு பிசகான நினைப்பையும் மனத்தை விட்டு வெளி யேற்றி விடலாம். இப்படியே ஒவ்வொரு பொய்ச் செயலையும் ஒழித்து விடலாம்; இப்படியே ஒவ்வொரு பாவத்தையும் வென்றுவிடலாம்.

செய்தலும் அறிதலும்

ஒரு மனிதன் தனது வாழ்வு முழுமையும் தனது மனத்திலிருந்து வருகிறதென்றும், அம்மனம் தனது பொறுமையான முயற்சியால் வேண்டுமளவு நிறுத்தப்படக் கூடிய பழக்கங்களின் சேர்க்கையென்றும், தனது மனத்தைத் தனது முயற்சியால் முற்றிலும் அடக்கி ஆளக்கூடு மென்றும் அறிந்தானுனல், அக்கணமே அவன் பேரின்ப வீட்டின் கதவைத் திறக்கும் திறவுகோலை அடைந்தவனுகிறுன்.

ஒருவனது வாழ்க்கையின் கேடுகள் அவனது மனத்தின் கேடுகளே. அவற்றின் நிவர்த்தி அகத்திலிருந்து கிரமமாக வளர்ந்து வரவேண்டுமேயன்றிப் புறத்திலிருந்து திடீரென்று சம்பாதித்துக் கொள்ளத் தக்கதன்று; நாள்தோறும், நாழிகைதோறும், மாசற்ற நினைப்புக்களை நினைத்தற்கும், குற்றத் துள்ளும் கலக்கத்துள்ளும் விழக்கூடிய சந்தர்ப்பங்

களில் குற்றமும் கலக்கமுமற்ற நிலைமைகளைக் கொள் வதற்கும் மனத்தைப் பழக்கவேண்டும். கருங்கல்லில் வேலை செய்கிற பொறுமையுள்ள சிற்பியைப் போன்று, சரியான வாழ்க்கையை அடையக் கோருகிற மனிதன் தனது மனமாகிய கருங்கல்லிலிருந்து தனது மிக மிக அருமையான கனவுகளின் இலட்சியத்தை அடையும்வரை ஒவ்வொரு நாளும் சிறிது சிறிதாக வேலை செய்து வரவேண்டும்.

அத்தகைய மேலான காரியசித்திக்கு வேலை செய்வதில் மிகத் தாழ்ந்தனவும் மிகச் சுலபமாக ஏறக்கூடியனவுமான படிகளினின்று புறப்பட்டு, அவற்றிலும் சிறிது உயர்ந்தனவும் சிறிது பிரயாசை யுடன் ஏறத்தக்கனவுமான படிகளின் மூலமாக, மிக உயர்ந்தனவும் மிகப் பிரயாசத்துடன் ஏறத்தக்கனவு மான நிலைகளுக்குச் செல்லவேண்டும். கிரமமாக மேல் நோக்கும் இயல்பில் நிகழாநின்ற வளர்ச்சி, விரிவு, திரிபு, விருத்தி இவற்றின் நியதி ஒவ்வொரு வகை வாழ்வினும் காரியசித்தியினும் உண்டு. எவ் விடத்தில் இந்நியதி கவனிக்கப்படவில்லையோ அவ் விடத்தில் முழுத் தவறுதலாக முடியும். கல்வியைக் கற்பதிலோ, ஒரு கைத்தொழிலைப் பயில்வதிலோ, அல்லது ஒரு வாணிகத்தை நடத்துவதிலோ, இச் சட்டத்தை எல்லாரும் பூரணமாக அறிந்து அதற்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிகின்றனர். ஆனால் ஒழுக்கத்தை

ஈட்டுவதிலும், மெய்ப்பொருளை அறிவதிலும், வாழ்க்கையின் ஞானத்தை அடைவதிலும், வாழ்க்கையைச் சரியாக நடத்துவதிலும் இந்தச் சட்டம் பெரும்பாலாரால் அறியப்படவில்லை; கீழ்ப்படியப்படவுமில்லை. ஆதலால் ஒழுக்கம், மெய்ப்பொருள், பூரண வாழ்வு இவற்றைப் பெரும்பாலார் அப்பியாசியாமலும் அடையாமலும், அறியாமலும் இருக்கின்றனர்.

உயர்தர வாழ்வு நூல்களை வாசிப்பதிலும், தெய்வத்தையும் மனத்தையும் பற்றி வழங்கும் உரைகளைப் பேசுவதிலும் அடங்கியிருக்கிறதென்றும், இந்த மார்க்கத்தால் ஆன்ம தத்துவங்களை அறியக் கூடுமென்றும் கருதல் சாதாரணமாகக் காணப்படும் ஒரு பிழை. நினைப்பிலும், சொல்லிலும், செயலிலும் மேம்பட்டு வாழ்தலே உயர்தர வாழ்வு; மனிதனது அகத்திலும், பிரபஞ்சத்திலும், அடங்கியிருக்கிற ஆன்ம தத்துவங்களின் ஞானத்தை நீடித்த சீர்திருத்தத்தாலும் ஒழுக்கத்தாலுமே அடையக் கூடும்.

ஒரு பெரிய காரியத்தை அறியும் முன்னர் அதற்குச் சிறிய காரியத்தைப் பூரணமாகக் கிரகித்து அறியவேண்டும். எப்பொழுதும் அப்பியாசம் உண்மை ஞானத்திற்கு முற்பட்டது. உபாத்தியாயர் மாணவர்களுக்கு முதலில் கணிதங்களின் நுண்ணிய தத்துவங்களைக் கற்பிப்பதில்லை! அப்படிச் செய்வதால் கற்பித்தல் வீணாகுமென்றும் கற்றல் முடியாதென்றும்

அவருக்குத் தெரியும். அவர் முதலில் ஒரு சுலபமான கணக்கை அவர்களுக்குப் போடுகிருர்; அதை அவர் களுக்கு விளக்கிக்காட்டி, அவர்களே அதைச் செய்யும் படி விட்டுவிடுகிருர். அவர்கள் திரும்பத்திரும்பத் தவறி மேலும் மேலும் முயன்று, அதைச் சரியாகத் தீர்ந்த பின்னர் அதனினும் அதிகக் கடினமான ஒரு கணக்கை அவர்களுக்குப் போடுகிருர்; அவர்கள் அதைத் தீர்ந்த பின்னர், அதனினும் அதிகக் கடின மான கணக்குகளை ஒவ்வொன்ருகப் போடுகின்ருர். மாணவர்கள் அநேக வருஷகாலம் சிரத்தையோடு முயன்று கணக்குப் புத்தகத்திலுள்ள சகல கணக்கு களையும் செய்து முடித்தற்கு முன்னர்க் கணிதங் களின் நுண்ணிய தத்துவங்களைக் கற்பிக்க அவர் எத் தனிப்பதில்லை.

ஒரு கைத்தொழிலில், உதாரணமாக ஒரு சிற்பி யின் வேலையில் சிறுவனுக்கு முதலில் சிற்பத் தத்து வங்களைக் கற்பிப்பதில்லை; ஆனுல், அவன் கையில் ஒரு சுலபமான கருவியைக் கொடுத்து, அதைக்கொண்டு வேலை செய்யும் விதத்தை அவனுக்குச் சொல் கின்றனர்; பின்னர் முயற்சியாலும், அப்பியாசத் தாலும், அதைக்கொண்டு வேலைசெய்யும்படி அவனை விட்டுவிடுகின்றனர். அவன் தனது கருவிகளைக் சரி யாக உபயோகித்து வேலை செய்யத் தெரிந்துகொண்ட பின்னர், அவனுக்கு ஒன்றன்பின் ஒன்ருக அதிகக் கடினமான வேலைகளைக்கொடுக்கின்றனர்; அப்படியே

அவன் அநேக வருஷங்கள் கடினமான வேலைகளை யெல்லாம் செய்து சிற்ப வேலையின் தத்துவங்களைக் கிரகித்துக் கற்றுகொள்ளத் தகுதியுடையவனான பின்னர் அவற்றை அவனுக்குக் கற்பிக்கின்றனர்.

சரியாக ஆளப்படும் ஒரு குடும்பத்தில் குழந்தை முதலில் கீழ்ப்படியவும், சகல சந்தர்ப்பங்களிலும் சரியாக நடந்துவரவும், கற்பிக்கப்படுகிறது. குழந்தை ஏன் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்றும், ஏன் சரியாக நடக்கவேண்டும் என்றும் அதற்குச் சொல்வதில்லை; ஆனால் அவற்றைச் செய்யும்படி அதற்குக் கண்டிதமான உத்தரவு கொடுக்கின்றனர். அது சரியான காரியத்தையும் நியாயமான காரியத்தையும் செய்து கொண்டு வருகிறதென்று கண்ட பின்னரே, ஏன் அப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று அதற்குச் சொல்கின்றனர். எந்தப் பிதாவும் தனது குழந்தை தன்னிடத்தும் தன் சுற்றத்தாரிடத்தும் நடக்கவேண்டிய ஒழுங்கில் நடக்கும்வரை அதற்கு ஒழுக்கத் தத்துவங்களைப் போதிக்க எத்தனிப்பதில்லை.

இங்ஙனம், சாதாரண லௌகிக காரியங்களிலும் அப்பியாசம், அநுபவ ஞானத்திற்கு முற்பட்டது. ஆன்ம காரியங்களில், உயர்தர வாழ்வைச் செலுத்துவதில், இச் சட்டத்திற்கு முற்றும் கீழ்ப்படிதல் வேண்டும். ஒழுக்கத்தை அனுஷ்டிப்பதாலேயே ஒழுக்கத்தை அறியக்கூடும். ஒழுக்கத்தை அனுஷ்டிப்

பதில் சான்றோனை பின்னரே ஒருவன் மெய்ஞ் ஞானத்தை அடையக் கூடும். ஒழுக்கத்தை அப்பியசிப் பதிலும் அனுஷ்டிப்பதிலும் நிறைவடைதல் மெய்ஞ் ஞானத்தில் நிறைவடையச் செய்யும்.

முதலில் மிகச் சுலபமான ஓர் ஒழுக்கத்தை அப்பியசித்து அதன்பின் அதனினும் அதிகக் கடின மான ஒழுக்கங்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அப்பிய சித்து, எல்லா ஒழுக்கங்களையும் கைக்கொண்ட பின் னரே மெய்ப்பொருளை அடையக் கூடும்; ஒரு மாணவன் பாடசாலையில் தனது பாடங்களை, சகல தவறுகளும் கஷ்டங்களும் நீங்கும்வரை, மேன்மேலும் முயன்று பொறுமையோடும் பணிவோடும் படித்துக் கொண்டு வருதல்போல மெய்ப்பொருளை அடைய முயலும் மாணவனும் தவறுகளால் தளராது, கஷ்டங்களால் பலமடைந்து, சரியான செயல்களைச் செய்துகொண்டும் வரவேண்டும்; ஒழுக்கத்தைக் கைக்கொண்ட பொழுது அவன் மனம் மெய்ஞ் ஞானத்தில் விரிகின்றது. அம்மெய்ஞ்ஞானமே அவன் க்ஷேமமாக அமரத் தக்க நிலை.

உயர்தர வாழ்வு

ஒழுக்க மார்க்கமே ஞானத்திற்கு மார்க்கம் என்றும் சர்வ வியாபக மெய்ப்பொருளின் தத்து வங்களை அறியு முன்னர் கீழ்ப்பட்ட சாதனங்களை முற்றும் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கண் டோம். மெய்ப்பொருளை அடையமுயலும் மாணவன் தொடங்குவது எப்படி? தனது மனத்தை ஒழுங்கு படுத்துவதும் தனது அகத்தை வாழ்க்கையின்—சகல காரியங்களுக்கும் மூலமாகவும் ஊற்றாகவும் இருக்கிற அகத்தை—சுத்தப்படுத்தவும் கோருகிற ஒருவன் ஒழுக்கத்தின் பாடங்களைக் கற்று வாழ்க்கையின் கேடுகளையும் அஞ்ஞானத்தையும் ஒழித்து ஞான பலத்தினால் தன்னை வளர்ப்பது எப்படி? பிரதம பாடங்கள் எவை? பிரதம சாதனங்கள் எவை? அவற் றைக் கற்பது எப்படி? அவற்றை அப்பியசிப்பது எப்படி? அவற்றை ஆண்டு அறிவது எப்படி?

ஆன்ம அபிவிருத்திக்குப் பொதுத் தடைகளாகவும் மிகச் சுலபமாக நீக்கப்படத் தக்கவையாகவும் இருக்கிற பிசகான மனோநிலைமைகளை ஒழிப்பதும், குடும்பத்தையும் சுற்றத்தையும் பற்றிய ஒழுக்கங்களைக் கைக்கொள்வதும் பிரதம சாதனங்கள். அவை பத்து. இந்நூலைப் படிப்பவர் அவற்றை எளிதில் உணரும் பொருட்டுப் பின்வரும் மூன்று பாடங்களாகப் பகுக்கின்றேன்:—

தள்ளவேண்டிய தீயொழுக்கங்கள்

சரீரத்தின் தீயொழுக்கங்கள்

1. சோம்பல்.
2. மிதூண்.

} முதற் பாடம். சரீரத் திருத்தம்.

நாவின் தீயொழுக்கங்கள்

1. புறங்கூறல்.
2. பயனில சொல்லல்.
3. நிந்தித்தல்.
4. புன்மொழி பகரல்.
5. குதர்க்கம் பேசல்.

} இரண்டாம் பாடம் நாத் திருத்தம்.

கொள்ளவேண்டிய நல்லொழுக்கங்கள்

1. நிஷ்காமிய கருமம்.
2. அசையாத நடுவுநிலைமை
3. அளவற்ற பொறுமை

} மூன்றாம் பாடம். மனத் திருத்தம்.

சரீரத்தின் தீயொழுக்கங்கள் இரண்டும், நாவின் தீயொழுக்கங்கள் ஐந்தும், முறையே சரீரத்திலும் நாவிலும் தோற்றுதலாலும், அவ்வாறு பெயரிட்டுப் பகுத்தல் வாசிப்பவருக்கு உதவியாக இருக்குமாதலாலும் சரீரத்தின் தீயொழுக்கங்கள் என்றும் நாவின் தீயொழுக்கங்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டன; ஆனால், இத்தீயொழுக்கங்கள் மனத்திலிருந்தே உண்டாகின்றன என்றும் சரீரத்திலும் நாவிலும் வேலை செய்கிற அகத்தின் பிசகான நிலைமைகள் என்றும் தெளிவாக அறியப்பட வேண்டும்.

அத்தகைய ஒழுங்கற்ற நிலைமைகள் வாழ்க்கையின் மெய்யான நோக்கத்தையும் பிரயோஜனத்தையும் மனம் சிறிதும் அறியவில்லை என்பதைக் காட்டும் அறிகுறிகள். அவற்றின் நீக்கம் ஒழுக்கமும் உறுதியும் அறிவுமுள்ள ஒரு வாழ்க்கையின் தொடக்கத்தைக் காட்டும் அறிகுறி.

ஆனால், அத்தீயொழுக்கங்களை ஒழிப்பதற்கு மார்க்கம் யாது? முதலில் அவற்றின் புறத்தோற்றங்களைத் தாழ்த்தாது தடுத்து நிறுத்தலும், பிசகான செயல்களைச் செய்யாது விடுதலுமே மார்க்கம்; இது எச்சரிக்கையாக இருத்தற்கும், சிந்தித்துப் பார்த்தற்கும் உரிய சக்தியை மனத்துக்குக் கொடுக்கும்; இச்சக்தியால் மனம் மேற்சொல்லிய தீயொழுக்கங்களின் உற்பத்திக்கு மூலங்களாக இருக்கிற இருண்ட பிசகான அக நிலைமைகளைக் கண்டு முற்றிலும் ஒழித்துவிடும்.

உயர்தர வாழ்வு

முதற் பாடம்

மனத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதில் முதல் சாதனம் சரீரத்தின் சோம்பலை ஒழித்தல். அதுதான் மிகச் சுலபமான சாதனம்; இச்சாதனத்தைக் குறையற அனுஷ்டித்து முடிக்கும்வரை வேறு சாதனங்களிற் பிரவேசிக்கக்கூடாது. சோம்பலைப் பற்றி நிற்றல் மெய்ப்பொருளின் மார்க்கத்திற்கு ஒரு பெருந்தடை. சோம்பலாவது வேண்டிய அளவுக்கு அதிகமாக சௌகரியத்தையும் நித்திரையையும் சரீரத்திற்குக் கொடுத்தலும், விரைவில் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்யாது தாமதித்தலும், பின் வாங்குதலும், அசட்டை செய்தலுமாம். சரீரத்தை அதிகாலையில் எழுப்புதலாலும், சரீரத்தின் சிரம பரிகாரத்திற்கு அவசியமான அளவு நித்திரையை அதற்குக் கொடுத்தலாலும், ஒவ்வொரு வேலையையும், கடமையையும், எவ்வளவு அற்பமாயிருந்தாலும், உடனுக்

குடனே ஊக்கத்தோடும் சுறுசுறுப்போடும் செய்த லாலும் இச்சோம்பல் நிலைமையைக் களையவேண்டும். எக்காரணத்தாலும் படுத்துக்கொண்டிருக்கும் போது உணவாவது பானமாவது உட்கொள்ளக் கூடாது. ஒருவன் நித்திரையிலிருந்து விழித்த பின்னர்க் கொட்டாவி விட்டுக் கொண்டும் சரீரத்தை நெளித் துக் கொண்டும் படுக்கையில் கிடத்தல் மனத்தின் தூய்மையையும், ஒழுக்கத்தின் உறுதியையும் சுறு சுறுப்பையும் கெடுக்கக்கூடிய பழக்கம். ஆன்றோரும்,

> ''நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னான்குங்
> கெடுநீரார் காமக் கலன்.''

என்று கூறியுள்ளார்.

ஒருவன் படுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது சிந்தனை செய்ய எத்தனிக்கக் கூடாது. அத்தகைய நிலைமைகளில் உறுதியும், தூய்மையும், உண்மையும் பொருந்திய நினைப்புக்களை நினைக்க முடியாது. ஒருவன் உறங்குவதற்காகப் படுக்கைக்குச் செல்ல வேண்டுமே யன்றிச் சிந்திப்பதற்காகப் படுக்கைக்குச் செல்லுதல் கூடாது. அவன் சிந்திப்பதற்காகவும் வேலை செய்வதற்காகவும் படுக்கையை விட்டு எழுந் திருக்க வேண்டுமே யன்றி உறங்குவதற்காகப் படுக் கையை விட்டு எழுந்திருத்தல் கூடாது.

அடுத்த சாதனம் மீதூண் ஒழித்தல். மீதூண் கொள்பவன் யாவனெனின், உண்பதன் உண்மை

யான பிரயோஜனத்தையும் நோக்கத்தையும் அறி யாது மிருகம் போன்று உணவின் பொருட்டே உண் பவனும், தனது பசியைத் தணித்தற்கு வேண்டிய அளவுக்கு அதிகமாக உண்பவனும் தித்திப்பான பொருள்களிலும் கொழுத்த உணவுகளிலும், அவா வுடையவனுமே. உணவின் அளவைக் குறைத்தலா னும், உண்ணும் தடவைகளைக் குறைத்தலானும், பல பொருட் சேர்க்கையில்லாத சாதாரண உணவைக் கொள்ளுதலானும் அத்தகைய அவாவை ஒழித்தல் கூடும். இன்ன இன்ன மணி நேரங்களில் சாப்பிடுவது என்று குறித்துக் கொள்ளவேண்டும். மற்ற நேரங் களில் சாப்பிடுவதை அடியோடு நிறுத்திவிட வேண்டும். இராச் சாப்பாடு அநாவசியமானதாலும் அதிக உறக்கத்தையும் மயக்கத்தையும் உண்டு பண்ணுவதாலும் அதன் அளவைக் குறைக்க வேண்டும். இவ்வாறு ஒழுங்கு செய்து கொண்டு வருதல் நீண்டகாலமாக அடக்க முடியாததாகத் தோன்றிய பசியை அடக்கக்கூடிய ஆற்றலை விரைவில் உண்டுபண்ணும். மீதூண் விரும்பும் குற்றத்தை மனத்திலிருந்து நீக்கியவுடனே தூயதாக்கப்பட்ட மனோநிலைமைக்குத் தக்க உணவைத் தெரிந்து உட் கொள்ளக்கூடிய பழக்கமும் ஒழுங்கும் ஏற்படும்.

அகத்தின் மாறுபாடே அவசியமானதென்று நன்றாக மனத்தில் கொள்ளவேண்டும். இப்பயனைத் தராத எவ்வகை உணவின் மாறுபாடும் யாதொரு

பிரயோஜனமும் உடையதன்று. ஒருவன் உண்ணும் இன்பத்திற்காக மட்டும் உண்ணும் பொழுது அவன் மீதூண் உண்பவனுகிருன். மீதூண் விருப்பத்தையும் மற்றைய பொறிகளின் அவாக்களையும் அகத்தை விட்டு நீக்கிவிட வேண்டும். ஆன்ருேரும் "அற்றலளவறிந் துண்க" எனவும், "அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தை" எனவும் கூறியுள்ளார்.

ஒருவன் சரீரத்தை நன்ருக அடக்கிச் சரியாக நடத்திய பொழுது, செய்ய வேண்டிய காரியத்தைச் சுறுசுறுப்பாகச் செய்து முடித்த பொழுது, கடமையையாவது வேலையையாவது தாழ்த்தாத பொழுது, அதிகாலையில் எழுந்திருத்தலை இன்பமாகக் கண்ட பொழுது, மிதமான செலவையும் மதுவுண்ணு மையையும் போக வெறுப்பையும் ஸ்திரமாகக் கைக்கொண்ட பொழுது, தன்முன் இடப்பட்ட உணவு எவ்வளவு சாதாரணமாகவும் கொஞ்சமாகவும் இருந்தாலும் அதனேடு திருப்தியடைந்த பொழுது உண்ணும் இன்பத்தின் அவாவை வேரோடு நீக்கிய பொழுது உயர்தர வாழ்விற்குரிய முதல் இரண்டு சாதனங்களையும் செய்து முடித்துவிட்டான். அப்பொழுது மெய்ப்பொருளின் முதற் பாடத்தைக் கற்றுவிட்டான். இவ்வாருக அமைதியும் அடக்கமும் ஒழுக்கமும் அமைந்த ஒரு வாழ்க்கையின் அடிப்படை அகத்தின்கண் முடிக்கப்பட்டது.

உயர்தர வாழ்வு

இரண்டாம் பாடம்

அடுத்த பாடம் ஒழுக்க வாக்கைப் பற்றிய பாடம்; இதில் வரிசையான ஐந்து சாதனங்கள் இருக்கின்றன. முதல் சாதனம் புறங்கூறலை ஒழித்தல். புறங்கூறலாவது பிறர்மீது குற்றம் காண்டலும், பிறரைப்பற்றிக் கெட்ட சமாசாரங்களைப் பிரஸ்தாபித்தலும், கண்முன் இல்லாத சிநேகிதருடைய அல்லது பிறருடைய குற்றங்களை வெளிப்படுத்தலும் பெரிதாக்கலும், பிறர்மீது அநியாயமான குறைகளைக் கூறுதலுமாம். நினைப்பின்மை, குரூரம், வஞ்சகம், பொய்ம்மை இவை நான்கும் ஒவ்வொரு புறங்கூறற் செய்கையுள்ளும் பிரவேசிக்கின்றன. எவன் சரியான வாழ்வை அடைவதற்குக் கருதுகின்றானோ, அவன் புறங்கூறலாகிய குரூர வார்த்தைகள் தனது உதடுகளைக் கடந்து செல்வதற்கு முன் அவற்றை அடக்கத் தொடங்கிப் பின்னர் அவற்றை உற்பத்தி செய்த வஞ்சக நினைப்பைத் தடுத்து நீக்கிவிடுவான். அவன் ஒருவரையும் குறை கூறாது தன்னைக் காத்துக்

கொள்வான்; அவன் நகையாடியும் முத்தமிட்டும் கூடிக் குலாவிய சிநேகிதனைப்பற்றி அவன் இல்லாத இடத்தில் குற்றம் கூறுதலையும் இழிவாகப் பேசுதலையும் நிறுத்திவிடுவான். அவன் பிறன் முன்பு சொல்லத் துணியாத அவனைப்பற்றிய வார்த்தையை அவன் பின்பு சொல்ல மாட்டான். இவ்விதமாகக் கடைசியில் அவன் பிறருடைய கௌரவத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் பற்றி உயர்வாக நினைக்க ஆரம்பித்துப் புறங்கூறலுக்கு உற்பத்தி ஸ்தானங்களாக இருந்த தனது பிசகான மனே நிலைமைகளை அழித்து விடுவான்.

அடுத்த சாதனம் பயனற்ற பேச்சை ஒழித்தல். பிறருடைய அந்தரங்கமான காரியங்களைப் பேசுதலும், நேரத்தைப் போக்குதற்காக மட்டும் பேசுதலும், காரியமும் சம்பந்தமுமில்லாத சம்பாஷணையிற் பிரவேசித்தலும் பயனற்ற பேச்சாம். அத்தகைய அடக்கப்படாத பேச்சு ஓர் ஒழுங்கின மனத்தி லிருந்து வெளிப்படுகின்றது. ஒழுக்கமுள்ள மனிதன் தனது நாவை அடக்கி, அதனுல் தனது மனத்தைச் சரியாக அடக்கும் வழியைக் கற்றுக் கொள்வான். அவன் தனது நாவைச் சோம்பலோடும் மடமையோடும் ஓட விட மாட்டான். ஆனுல், திருத்தமாகவும் தெளிவாகவும் பேசுவான்; ஒரு காரியத்தைக் கருதிப் பேசுவான் அல்லது மௌனமாக இருப்பான். ஆன்றோரும்,

> ''சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
> சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.''

என்று கூறியுள்ளார்.

தள்ளப்பட வேண்டிய அடுத்த தீயொழுக்கம் நிந்தனையும் அன்பற்ற பேச்சுமாம். பிறரை நிந்திக்கிற அல்லது பிறர்மேல் குற்றம் சார்த்துகிற மனிதன் சரியான மார்க்கத்தை விட்டுத் தவறி வெகுதூரம் போய்விட்டான். பிறரிடத்துக் கடுமையான சொற்களைப் பேசுதலும், பிறரைக் கடுமையான பெயர்களால் அழைத்தலும் குற்றத்துள் ஆழ்ந்து அமிழ்ந்து போவதற்குக் காரணமாம். பிறரை நிந்திக்கவும் குற்றம் கூறவும் ஒருவனுக்கு மனம் எழும்பொழுது அவன் தனது நாவை அடக்கித் தன்னிடத்துள்ள குற்றங்களைப் பார்க்கக் கடவன். ஆன்றோரும்,

> ''ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
> தீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு.''

என்றும் கூறியுள்ளார். ஒழுக்க மனிதன் பிறரை நிந்தித்தலையும் பிறரோடு சச்சரவு செய்தலையும் நிறுத்தி விடுகிறான். அவன் பயனும் நன்மையும்ஆவசியகமும் உண்மையும் பொருந்திய வார்த்தைகளை மாத்திரம் பேசுகிறான்.

அடுத்த சாதனம் இழி சொற்களையும் மரியாதையற்ற சொற்களையும் ஒழித்தல். அற்பமான வார்த்தைகளையும் பிறரை வருத்தக்கூடிய வார்த்தைகளையும் பேசுதல், தகுதியற்ற விகடங்களைப் பேசுதல், வெறும் சிரிப்பை உண்டு பண்ணும் நிமித்தம் தூஷணமான கதைகளைச் சொல்லுதல், கோபம் மூட்டக்கூடிய அளவில் நெருங்கிப் பழக்கம் பாராட்டுதல், பிறரிடத்தில் அல்லது பிறரைப்பற்றி—முக்கிய

மாக, மூத்தோர், உபாத்தியாயர், குடும்பத் தலைவர், மேல் உத்தியோகஸ்தர் இவர்களிடத்தில் அல்லது இவர்களைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது அலக்ஷிய மாகவும் மரியாதைக் குறைவாகவும் பேசுதல், இவற்றை யெல்லாம் ஒழுக்கத்தையும் மெய்ப் பொருளையும் நாடுகிற மனிதர் விட்டுவிட வேண்டும். ஒரு நிமிஷத்தில் கழிந்து போகக் கூடிய சிரிப்பின் நிமித்தம் கண்முன் இல்லாத நண்பரும் தோழரும் மரியாதையின்மையாகிய கழுவில் இடப்படுகின் றனர்; வாழ்வின் பரிசுத்தங்களெல்லாம் பரிகாச மாகிய அக்கினிக்குத் தத்தஞ் செய்யப்படுகின்றன. யாவரிடத்திலும் மரியாதையையும் பணிவைக் காட்ட வேண்டிய இடத்தில் பணிவையும் கைவிட்ட பொழுது ஒழுக்கம் கைவிடப்பட்டது. அடக்கம், பெருந்தன்மை, மதிப்பு இவற்றைப் பேச்சைவிட்டும் நடக்கையைவிட்டும் பிரித்தபொழுது மெய்ப்பொருள் இழக்கப்பட்டது; ஆம். அதன் வெளிவாயிலும் மறைக்கப்பட்டு மறக்கப்பட்டது. அடங்காமை சிறு வரிடத்தும் காணப்படின் அது தாழ்வை யுண்டு பண்ணுகிறது. அது நரைத்த மனிதரிடத்தும் பிரசங்கிகளிடத்தும் காணப்படும்பொழுது பரிதாபப் படத்தக்க ஒரு காட்சியாகிறது; இதனை அனுசரித் தலும் பின்பற்றலும் குருடரைக் குருடர் பின்பற்று வது போலாம். அப்பொழுது மூத்தோர்களும் பிரசங்கிகளும் ஜனங்களும் தமது வழியை விட்டுத் தவறி விட்டார்கள்.

ஒழுக்க மனிதன் பெருந்தன்மையும் மரியாதையு முள்ள சொற்களைப் பேசுவான். அவன் இறந்து

போனவர்களை எப்படி உயர்வாக மதித்து உருக்கமாகப் பேசுவானோ அப்படியே தன்முன் இல்லாதவர்களையும் உயர்வாக மதித்து உருக்கமாகப் பேசுவான்; அவன் நினைப்பின்மையை ஒழித்து விடுவான்; மற்றவரை அற்பமாகவும் வருத்தும்படிக்கும் பேசுவதற்கு எழும் ஈனது மதிப்பைக் கொடுக்காமல் தன்னைக் காத்துக் கொள்வான்; அவனுடைய சிரிப்பு நன்மையுள்ளதாகவும் குற்றமற்றதாகவும் இருக்கும்; அவனுடைய வாக்கு இனிமையும் பணிவும் பொருந்தியிருக்கும். அவன் தன்னை மெய்ப்பொருளின் மனிதனுக்குரிய கௌரவத்தோடு நடத்திக் கொள்ளும் பொழுது அவனுடைய ஆன்மா இனிமையாலும் கருணையாலும் நிறைவுறும். ஆன்றோரும்,

> "சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொல் மறுமையு
> மிம்மையு மின்பந் தரும்."

என்று கூறியுள்ளார்.

இரண்டாம் பாடத்தின் கடைசி சாதனம் பிறரை மடக்கும், அல்லது பிறர் பேச்சிற் குற்றம் காணும் நோக்கமாகப் பேசுதலை ஒழித்தல். நாவின் இக்குற்றம் அற்பப் பிசகுகளையும் குற்றம்போலத் தோற்றுபவைகளையும் பெரிதாக்குதலினும் விலகரித்தலினும், மடத்தனமாகச் சொற்களைப் புரட்டுதலினும், பிறர் பேச்சின் முடிந்த கருத்தைக் கொள்ளாது ஒவ்வொரு சொல்லையும் மயிரைப் பிளத்தல் போலப் பிரித்துப் பொருள் படுத்துதலினும் ஆதாரமற்ற நினைப்புக்களையும் நம்பிக்கைகளையும் அபிப்பிராயங்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு வீண்

தர்க்கம் செய்தலினும் அடங்கியிருக்கிறது. வாழ் நாள் சுருக்கமானது; உண்மையானது. பாவத்தையும் நோவையும், துன்பத்தையும் தர்க்கத்தினுலும் குதர்க்கத்தினுலும் நீக்க முடியாது. எவன் பிறரை மறுப்பதற்காகவும் எதிர்ப்பதற்காகவும் அவரது வார்த்தைகளில் நழுவுவனவற்றைக் கவனத்தோடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிருனே அவன் தூய்மை யாகிய உயர்ந்த மார்க்கத்தையும் துற (அகத்துற) வாகிய மெய்வாழ்க்கையையும் காணமாட்டான். எவன் தனது சொற்களை இனிமையாக்கவும் சுத்த மாக்கவும் கருதி அவற்றை அடக்குவதற்கு எப்பொழுதும் கவனமாக இருக்கிருனே அவன் உயர்ந்த மார்க்கத்தையும் மெய் வாழ்க்கையையும் காண்பான். அவன் தனது சக்திகளை ஒரு முகப் படுத்தி, மனத்தின் கட்டடத்தைப் பலப்படுத்தி மெய்ப்பொருளை அதனுள் வைத்துப் போற்றுவான்.

நாவை நன்ருக அடக்கிப் புத்திசாலித்தன மாகக் கீழ்ப்படுத்தியபொழுது, சுயநயங் கருதிய மன வெழுச்சிகளையும் தகுதியற்ற நினைப்புக்களையும் நாவிற்கு ஓடவிடாமல் நிறுத்தியபொழுது, வாக்கு தீங்கற்றதாகவும் தூய்மையுள்ளதாகவும் இனிமை வாய்ந்ததாகவும் அருளுடையதாகவும் காரியார்த்த முள்ளதாகவும் அமைந்தபொழுது, மனத்திலுள்ள தையும் உண்மையையுந் தவிர வேறு ஒரு வார்த்தை யையும் பேசாதபொழுது ஒழுக்க வாக்கின் ஐந்து சாதனங்களும் செய்து முடிக்கப்பட்டன. மெய்ப் பொருளின் இரண்டாவது பெரிய பாடம் கற்று முடிக்கப்பட்டது.

இப்பொழுது சிலர் சரீரத்தை ஒழுங்கு செய்வதும் நாவை அடக்குவதும் எதற்காக? இத்தகைய கடும் பிரயாசமும், விடாமுயற்சியும், எச்சரிக்கையும் இல்லாமல் உயர்தர வாழ்வை அடைந்து அறியலாகாதோ என்று வினவுவர். ஆகாது. ஜடவுலகத்திற் போல சித்துலகத்திலும் எதையும் பிரயாசமின்றிச் செய்ய முடியாது. கீழுள்ளதை நிறைவேற்றும்வரை மேலுள்ளதை அறிய முடியாது; ஒரு மனிதன் உளியை எப்படிப் பிடிக்க வேண்டும் என்பதையும் ஓர் ஆணியை எப்படிச் செலுத்தவேண்டும் என்பதையும் கற்றுக் கொள்ளும் முன்னர் ஒரு நாற்காலியைச் செய்ய முடியுமா? தனது சரீரத்துக்குத் தான் அடிமையாக இருப்பதை ஒழிக்கு முன்னர் மெய்ப்பொருளை அடைதற்குத் தக்கவாறு தனது மனத்தைத் திருத்த முடியுமா? அக்ஷரங்களையும் சுலபமான சொற்களையும் கற்றுப் பிரயோகிப்பதற்கு முன்னர்ப் பாஷையின் அரிய நுட்பங்களை அறியவும் பிரயோகிக்கவும் முடியாதது போல நல்ல நடக்கையின் அரிச்சுவடியைப் பூர்த்தியாக அறியும் முன்னர் மனத்தின் ஆழ்ந்த நுட்பங்களை அறியவும் மனத்தைச் சுத்தப்படுத்தவும் முடியாது. பிரயாசத்தைப் பற்றிக் கேட்பின், ஒரு வாலிபன் ஒரு கைத்தொழிலைக் கற்றுக் கொள்வதற்காக உற்சாகத்தோடும் பொறுமையோடும் ஏழெட்டு வருஷங்கள் மாணக்கனாக இருப்பதில்லையா? அவன் தனது ஆசிரியனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, தனது தொழிலில் இடைவிடாது பழகித் திறமை அடைந்து தானே ஓர் ஆசிரியனாகக் கூடிய காலத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு தனது

ஆசிரியன் கற்பித்தவற்றில் ஒவ்வொன்றையும் கவனத்தோடும் உண்மையோடும் நாள்தோறும் செய்துவரவில்லையா?' சங்கீதத்தில், சித்திர வேலையில், பாஷையில், ஒரு கைத்தொழிலில், ஒரு வியாபாரத்தில் அல்லது உத்தியோகத்தில் மேன்மையடைய வேண்டுமென்று உண்மையாகக் கருதுகிற மனிதரில், எவன் தான் குறித்த தொழிலில் நிறைவை அடைதற்குத் தனது வாழ்நாள் முழுமையும் செலவு செய்ய விருப்பமில்லாதவன்? அங்ஙன மிருக்க, எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்த மெய்ப்பொருளின் காரியத்தில் பிரயாசத்தைப் பெரிதாக நினைக்கலாமா? எவன் "நீ காட்டுகிற மார்க்கம் செல்லுதற்கு மிகக் கஷ்டமானது; நான் மெய்ப்பொருளைப் பிரயாசமின்றி, மோக்ஷத்தை முயற்சியின்றி, அடையவேண்டும்" என்று சொல்கிறானோ, அவன் சுயநயத்தினால் வருங் கவலைகளிலிருந்தும் துன்பங்களிலிருந்தும் நீங்குதற்குரிய மார்க்கத்தைக் காணமாட்டான். அவன் அமைதியும் உறுதியுமுள்ள மனத்தையும் விவேகத்தோடு அமைக்கப்பட்ட வாழ்க்கையையும் அடையமாட்டான். அவன் விருப்பம் சுகத்திற்கும் போகத்திற்குமே செல்லுகிறது; மெய்ப்பொருள்பாற் செல்வதேயில்லை. எவன் தனது அகத்தின் அடியில் மெய்ப்பொருளை வைத்துப் போற்றி அதனை அறிதற்குக் கோருகிறானோ, அவன் எந்த வேலையையும் மிகப் பெரிதென்று கருதமாட்டான். ஆனால் அவன் அதனை உற்சாகத்தோடு செய்து பொறுமையோடு பின்பற்றுவான்; அவன் இடைவிடாத அப்பியாசத்தினால் மெய்ப்பொருளின் ஞானத்தை அடைந்து விடுவான்.

பிசகான புறநிலைமைகள் யாவும் அகத்தின் பிசகான நிலைமைகளின் தோற்றங்களே யென்று ஒருவன் அறிந்த பொழுது சரீரத்தையும் நாவையும் பிரதமத்தில் ஒழுங்கு செய்யவேண்டுவதன் ஆவசியகத்தைத் தெளிவாகக் காண்பான். ஒரு சோம்பலுள்ள சரீரம் ஒரு சோம்பலுள்ள மனத்தைக் காட்டுகிறது; ஓர் ஒழுங்கற்ற நா ஓர் ஒழுங்கற்ற மனத்தைக் காட்டுகிறது; புற நிலைமையை நிவர்த்திப்பதற்காகச் செய்யும் சாதனம் உண்மையில் அக நிலைமையைச் சீர்படுத்துவதற்காகச் செய்யப்படும் சாதனமே. அன்றியும் அப்புற நிலைமைகளை ஒழித்தல் மெய்ப்பொருளை அடைவதற்குரிய சாதனத்தின் ஒரு சிறிய பாகமே. தீமையை விடுதல் நன்மையைப் புரியும் படி செய்யும். தீமையும் நன்மையும் பிரிக்கமுடியாத சம்பந்தம் உடையன. ஒரு மனிதன் சோம்பலையும் மீதூணையும் ஒழிக்கிற பொழுது அவன் போக விரக்தி, மதுவிலக்கு, காலந்தவறுமை, தன்மறுப்பு ஆகிய ஒழுக்கங்களை வளர்த்துக் கொண்டும் உயர்ந்த வேலைகளைச் செய்து முடிப்பதற்கு இன்றியமையாத பலத்தையும், ஊக்கத்தையும், உறுதியையும் அடைந்துகொண்டும் இருக்கிறான். ஒருவன் வாக்கின் குற்றங்களை ஒழிக்கிறபொழுது அவன் உண்மை, வஞ்சகமின்மை, பணிவு, அன்பு, தன்னடக்கம் என்னும் ஒழுக்கங்களை வளர்த்துக் கொண்டும், மனத் திட்பத்தையும், வினைத்திட்பத்தையும் அடைந்து கொண்டும் இருக்கிறான். அவற்றை அடையாமல் மனத்தின் அரிய நுட்பங்களை ஒழுங்கு செய்ய முடியாது. ஒழுக்கத்தின் உயர்ந்த நிலைகளையும்

ஞானத்தின் உயர்ந்த நிலைகளையும் அடைய முடியாது. அன்றியும் அவன் சரியாகச் செய்யக் கற்கும் போது அவனுடைய அறிவு விரிகின்றது. அவனுடைய அகப் பார்வை கூர்மையாகின்றது. தனது பாடத்தைச் சரியாகப் படித்துமுடித்த பொழுது குழந்தையின் அகம் சந்தோஷம் அடைவது போல ஒழுக்க மனிதன் ஒவ்வொரு ஒழுக்கத்தையும் கைக்கொண்ட பொழுது—காமத்தையும் கோபத்தையும் பின்பற்றுகிறவன் ஒருபோதும் காணமுடியாத பேரின்பத்தை அனுபவிக்கிறான்.

உயர்தர வாழ்வு

மூன்றும் பாடம்

இப்பொழுது நாம் உயர்தர வாழ்வின் மூன்றும் பாடத்திற்கு வருகிருேம். அது நிஷ்காமிய கருமம், அசையாத நடுவுநிலைமை, அளவற்ற பொறுமை, இம்மூன்று பெரிய மூலாதார ஒழுக்கங்களேயும் ஒருவன் தனது வாழ்க்கையில் நாள்தோறும் அப்பியசித்தலும் ஆளுதலுமாம். ஒழுக்கத்தையும் மெய்ப்பொருளேயும் அடைதற்கு முயற்சிக்கிறவன், முதல் இரண்டு பாடங்களிலும் சொல்லப்பட்ட மிகச் சுலபமாக நீக்கக் கூடிய ஒழுங்கீன நிலைமைகளே ஒழித்து மனத்தைப் பதப்படுத்தி யிருப்பதால் இப்பொழுது அதிகக் கடினமான பெரிய வேலைகளில் பிரவேசிப்பதற்கும் அகத்தின் ஆழ்ந்த நினைப்புக்களே அடக்கிப் பரிசுத்தப் படுத்துவதற்கும் சித்தமாயிருக்கிருன். நினைப்புக்களே அடக்கிப் பரிசுத்தப்படுத்தாமல் கடமையைச் செய்ய முடியாது. மெய்ப்பொருளே உணர முடியாது. மனிதரிற் பெரும்பாலார் கட

மையைத் தொந்தரையுள்ள ஒரு வேலையாகவும் கஷ்டப்பட்டுச் செய்யவேண்டிய அல்லது செய்த தாகக் காட்டவேண்டிய நிர்ப்பந்தமுள்ள ஒன்ருகவும் கருதுகின்றனர். கடமையை இவ்வாறு கருதுதல் மனத்தின் ஒரு சுயநய நிலைமையி லிருந்தும் வாழ்க் கையைப் பற்றிய ஒரு பிசகான அபிப்பிராயத்தி லிருந்தும் வருகின்றது. சகல கடமைகளும் தெய்வீக மென்றும் அவற்றை உண்மையாகவும் நிஷ்காமி யாகவும் செய்து முடித்தல் ஒழுக்கத்தின் முக்கிய விதிகளில் ஒன்றென்றும் கருதவேண்டும்; சகல சுயநய நினைப்புக்களையும் கடமையைச் செய்வதி லிருந்து வேறுபடுத்திவிடவேண்டும்; அவற்றை வேறு படுத்திய பொழுது கடமை துன்பமாகத் தோற்று வது ஒழிந்து இன்பமாகத் தோற்றுகிறது. எவன் சரீர சுகத்தை அல்லது சொந்த லாபத்தை அவாவு கிருனே அவனுக்கு மாத்திரம் கடமை தொந்தரை யாகத் தோற்றுகிறது. தனது கடமையின் தொந் தரையால் புழுங்குகிற மனிதன் தனக்குள் பார்க்கக் கடவன். அவன் தனது தொந்தரை தனது கடமையி லிருந்து வருகிறதில்லை என்பதையும் அக்கடமையைச் செய்யாது தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற தனது சுயநயத்திலிருந்து வருகிறது என்பதையும் காண்பான். எவன் தனது கடமையை, அது பெரிதாக இருந்தாலும் சிறிதாக இருந்தாலும், பொது நன்மைக்குரிய தாளுலும் தன் நன்மைக்குரிய தாளுலும், அசட்டை செய்கிருனே அவன் ஒழுக் கத்தை அசட்டை செய்கிருன். எவன் தனது அகத் தில் கடமையோடு போராடுகிருனே, அவன் ஒழுக்

கத்தோடு போராடுகிறான்: கடமை ஒரு பிரியப் பொருளான பொழுது, ஒவ்வொரு கடமையையும் சரியாகவும், உண்மையாகவும், மனக்கலக்க மில்லாமலும் செய்தபொழுது, சுயநயத்தின் ஆணிவேர் அகத்தினின்று பெரும்பாலும் களையப்பட்டது. மெய்ப்பொருளின் உயர்ந்த நிலைகளை நோக்கி ஒரு பெரிய படி ஏறப்பட்டது. ஒழுக்க மனிதன் தனது கடமையைப் பூர்த்தியாகச் செய்வதில் தனது மனத்தை ஒருமுகப் படுத்துகிறான்; அவன் மற்றொருவனுடைய கடமையில் பிரவேசிப்பதில்லை.

மூன்றும் பாடத்தின் இரண்டாம் சாதனம் ஆசையாத நடுநிலைமையை அப்பியசித்தல். இவ்வொழுக்கம் மனத்தில் உறுதியாக ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும்; அதனால் அது மனிதனது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் பிரவேசிக்க வேண்டும். சகல அயோக்கியதையையும், வஞ்சகத்தையும், பொய்ம்மையையும் ஏமாற்றத்தையும் அடியோடு விட்டுவிடவேண்டும். வஞ்சகமும் கபடமும் அணுவளவும் இல்லாமல் அகத்தைச் சுத்தப் படுத்த வேண்டும். நடுவு நிலைமையாகிய மார்க்கத்தை விட்டு ஓர் அங்குலம் விலகுதல் ஒழுக்கத்தை விட்டு ஒரு காதம் விலகுவதாம். எதையும் கூட்டியாவது குறைத்தாவது பேசுதல் கூடாது; உள்ளதை உள்ள படியே பேசுதல் வேண்டும். வீண் பெருமையைக் கருதியாவது, சொந்த லாபத்தைக் கருதியாவது, பிறரை எள்ளளவேனும் வஞ்சிக்க முயலுதல் வேரோடு நீக்கப்பட வேண்டிய மயக்க நிலைமை. ஒழுக்க மனிதன் மனம், வாக்கு, காயங்களில் முழு

நடுவு நிலைமையை அப்பியசிப்பதுடன் நிகழ்ந்த உண்மையில் எள்ளளவும் கூட்டாமலும் குறைக்காமலும் பேசுதல் வேண்டும். அவன் இவ்வாறு தனது மனத்தை நடுவு நிலைமைக்குக் கொண்டுவரும் மார்க்கத்தில் அவன் தனக்கு முன்னர் நியாயத்தைக் கவனித்துக் கொண்டும், எல்லாவற்றையும் பட்சபாதமில்லாமலும் விருப்பு வெறுப்பில்லாமலும் பார்த்துக் கொண்டும் மற்றை மனிதரோடும் பொருள்களோடும் நியாயமாகவும் பட்சபாதமில்லாமலும் நடந்து கொண்டும் வருவான். நடுவு நிலைமையாகிய ஒழுக்கத்தை அப்பியசித்துப் பூர்த்தியாகக் கொண்டபொழுது, பொய்யைச் சொல்லவும் வஞ்சகத்தைச் செய்யவும் எழுகிற அவா முழுதும் நீங்கிவிட்டது. ஒழுக்கம் உறுதிப்பட்டு விட்டது. அறிவு விசாலம் அடைந்து விட்டது. வாழ்க்கை ஒருபுதிய நோக்கத்தோடும் ஒரு புதிய சக்தியோடும் நிகழ்கின்றது. இவ்வாறு இரண்டாம் சாதனம் செய்து முடிக்கப் பட்டது.

மூன்றும் சாதனம் அளவற்ற பொறுமையை அப்பியசித்தல். இது வீண் பெருமை, தன்னயம், அகங்காரம் முதலியவற்றிலிருந்து உற்பத்தியாகா நின்ற 'பிறர் தனக்குத் தீங்கு செய்தனர்' என்ற உணர்ச்சியை ஒழித்தலும், யாதொரு பயனையும் கருதாமல் எல்லாருக்கும் உதவி புரிதலும், எல்லாரிடத்தும் அன்பு பாராட்டலுமாம். பகைமை பாராட்டலும், பிறர் செய்த தீங்கைத் திரும்பச் செய்தலும் பிறர் செய்த தீங்குக்கு எதிர்த் தீங்கு செய்தலும் மிக இழிந்த செயல்களாம். அவை

கவனிக்கவாவது மனத்தில் வைக்கவாவது தகுதி யில்லாத அவ்வளவு தாழ்ந்த தீயொழுக்கங்களாம். இத்தகைய நிலைமைகளை அகத்துள் வளர்க்கிற எவனும் குற்றத்தினின்றும் துன்பத்தினின்றும் நீங்கித் தனது வாழ்வைச் சரியாக நடத்த முடியாது. அவற்றைக் களைதலும் அவற்றால் கலங்காதிருத் தலுமே வாழ்க்கையின் மெய்ந்நெறியைக் காணச் செய்யும்; பொறுமையையும் கருணையையும் வளர்ப் பதால் மாத்திரம் ஒழுங்காக அமைக்கப்பட்ட ஒரு வாழ்க்கையின் அழகையும் வலிமையையும் நெருங் கவும் காணவும் முடியும். உறுதியான, ஒழுக்கத்தை யுடைய மனிதனது அகத்தில் பிறர் தனக்குத் தீங்கு செய்தனர் என்ற உணர்ச்சி ஒரு போதும் உண்டா காது; அவன் தனக்குப் பிறர் செய்த தீங்கைத் திரும்பச் செய்தலை ஒழித்து விட்டான். அவனுக்குப் பகைவரே இல்லை; மனிதர் அவனுக்குப் பகைவராகச் சேர்வராயின் அவன் அவரது மடமையை அறிந்து அதனைப் பொருட்படுத்தாது அவரை அன்புடன் நடத்துவான். ஒருவன் இவ்வித அக நிலைமையை அடைந்த பொழுது தனது சுயநய நாட்டங்களை ஒழுங்கு படுத்துதலின் மூன்றும் சாதனத்தைச் செய்து முடித்துவிட்டான்; அப்பொழுது ஒழுக்கம், ஞானம் இவற்றின் மூன்றும் பாடத்தைக் கற்றுத் தேர்ச்சி யடைந்துவிட்டான்.

சரியாகச் செய்தல், சரியாக அறிதல் இவற்றின் மூன்று பாடங்களிலுமுள்ள பத்துப் பிரதம சாதனங் களையும் ஒருவாறு சொல்லி முடித்தேன்; இதனைப் படிப்போர் இனி அவற்றைக் கற்று, தமது வாழ்க்

கையில் நாள்தோறும் அப்பியசித்து வருவாராக. மிக மேலான இன்பத்தையும் ஞானத்தையும் அடையும் முன்னர் இப்பொழுது சொல்லியவற்றினும் மிக மேலான சரீர ஒழுக்கத்தையும், நா ஒழுக்கத்தையும், மன ஒழுக்கத்தையும் அநுஷ்டித்துக் கைக்கொள்ள வேண்டும் ஆனால் அவற்றை யெல்லாம் இச்சிறு நூலில் சொல்வதாக யான் நினைக்கவில்லை. உயர்தர வாழ்வின் மார்க்கத்திலுள்ள மிகச் சுலபமான பிரதம சாதனங்களை மாத்திரம் சொல்லியிருக்கிறேன்; இந்நூலைப் படிப்போர் இவற்றைப் பூர்த்தியாகக் கைக்கொள்வதற்கு முன்னர், தமது எதிர்கால அபிவிர்த்திக்குரிய வழிகளைத் தெரிந்து கொள்ளத் தக்கவிதத்தில் பரிசுத்த மடைந்தும், பலமடைந்தும், அறிவடைந்தும் இருப்பர். இந்நூலை வாசிக்கிறவர்களில் இம் மூன்று பாடங்களையும் கற்று முடித்தோர் தமக்கு மிகத் தூரத்திலும் உயரத்திலும் உள்ள மெய்ப்பொருளின் உயர்ந்த நிலைகளையும் அவற்றிற் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும் ஒடுங்கிய செங்குத்தான வழியையும் கண்டு மேற்செல்லுவதா அல்லது செல்லாது நின்றுவிடுவதா என்று தீர்மானித்திருப்பர்.

யான் சொல்லியிருக்கிற நேரான மார்க்கம் எல்லாராலும், தமக்கும் உலகத்துக்கும், அதிக லாபத்துடன் தொடரத்தக்கது; மெய்ப்பொருளை அடைதற்குக் கோராதவரும் தம்மை இம்மார்க்கத்தில் சான்றோராக்கிக் கொள்வதால் அதிக விவேக பலத்தையும், ஒழுக்க பலத்தையும், நுண்ணிய யுக்தியையும், ஆழ்ந்த மனோசாந்தியையும் அடையக் கூடும். இவ் வகத்தின் மாறுபாடு அவரது லௌகிக

அபிவிருத்தியை ஒரு போதும் பாதியாது. அது அதிக உண்மையானதாகவும், பரிசுத்தமானதாகவும், நிலை நிற்கத் தக்கதாகவும் அமையும். ஏனெனின், எவர் அற்பத்தன்மையும் நாள்தோறும் செய்யக் கூடிய குற்றங்களையும் களைந்து விட்டனரோ, எவர் தமது சரீரத்தையும் மனத்தையும் ஆள்வதற்குப் பலத்தையுடையவரா யிருக்கின்றனரோ, எவர் அசையாத நடுவு நிலைமையும் அருமையான ஒழுக்கமு மாகிய மார்க்கத்தில் மனவுறுதியோடு செல்கின்ற னரோ, அவரே வெற்றி பெறுவதற்கும் காரிய சித்தி அடைவதற்கும் தருதியுள்ளவர்.

மனோ நிலைமைகளும் அவற்றின் காரியங்களும்

சரியான வாழ்க்கையின் பெரிய சாதனங்களின் விவரங்களிலும் பெரிய பாடங்களின் விவரங்களிலும் பிரவேசியாது வாழ்க்கை முழுவதற்கும் மூலமாயிருக்கிற மனோ நிலைமைகளைப் பற்றிச் சில குறிப்புகளும் வார்த்தைகளும் இங்குக் கூறுகிறேன். அவை பிரயாசமெடுத்து வருகின்றோரை ஏற்பதற்காக அன்பும், அறிவும், சாந்தியும் தங்கியிருக்கிய நிலைகளாகிய அகத்தினுடைய ஆழ்ந்த அரங்குகளுக்குள் பிரவேசிப்பதற்குச் சித்தமாகவும் பிரியமாகவும் இருக்கிற மனிதருக்கு உதவியாகும்.

ஒவ்வொரு பாவமும் மடைமையே. இது இருண்டதும் முதிர்ச்சி யடையாததுமான ஒரு நிலைமை. அறிவில்லாத மாணவன் கல்விக் கலாசாலையில் எந்த நிலையில் இருக்கின்றானோ அந்த நிலையில் இருக்கின்றனர், குற்றத்தை நினைக்கின்றவரும் குற்றத்தைச்

செய்கின்றவரும். வாழ்க்கைக் கலாசாலையில் அவர் சரியாக நினைக்கவும் செய்யவும், அஃதாவது மெய்ச் சட்டப்படி நினைக்கவும் செய்யவும் இனிமேல்தான் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். கல்வி கற்கும் மாணவன் தனது பாடங்களைச் சரியாகப் படியாத காலமெல் லாம் துக்கத்தில் அமிழ்ந்திருப்பது போல வாழ்வின் மாணவன் பாவங்களை வெல்லாத காலமெல்லாம் துக்கத்திலிருந்து தப்ப முடியாது.

வாழ்க்கை தொடர்ச்சியான பல பாடங்களைக் கொண்டிருக்கின்றது. அவற்றைக் கற்பதில் சிலர் ஊக்க முடையவரா யிருக்கின்றனர்; அதனுல் அவர் விரைவில் தூயராகவும், அறிஞராகவும், சுகிகளா கவும் வளர்கின்றனர். மற்றையோர் அவற்றைக் கற்பதில் மந்தமுடைய வராயிருப்பதோடு அவற்றைக் கற்கமுயலாமலும் இருக்கின்றனர்; அதனுல் அவர் தீயராகவும், மடையவராகவும் துக்கிகளாகவும் முதிர்கின்றனர்.

ஒவ்வொரு வகைக் துக்கமும் பிசகான ஒரு மனே நிலைமையிலிருந்து வருகின்றது. ஒவ்வொரு வகை சுகமும் சரியான ஒரு மனே நிலைமையில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது. மனநேர்மையே சுகம்; மனக் கோணலே துக்கம். ஒரு மனிதன் பிசகான மனே நிலைமைகளில் வசிக்கிற பொழுது பிசகாக வாழ்ந்து கொண்டும், துன்பத்தை எப்பொழுதும் அநு பவித்துக் கொண்டும் இருப்பான். துன்பம் மடமை யில் வேரூன்றியிருக்கின்றது. இன்பம் அறிவில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது. தனது மடமையை

யும் குற்றத்தையும் மயக்கத்தையும் ஒழிப்பதி னாலேயே மனிதன் வீட்டை அடைவான். எவ்விடத்தில் பிசகான மனோ நிலைமைகள் இருக்கின்றனவோ அவ்விடத்தில் பந்தமும் அமைதியின்மையும் இருக்கின்றன; எவ்விடத்தில் சரியான மனோ நிலைமைகள் இருக்கின்றனவோ அவ்விடத்தில் மோக்ஷமும் அமைதியும் இருக்கின்றன.

சில பிசகான மனோ நிலைமைகளையும் அவை வாழ்க்கையில் உண்டுபண்ணும் தீய காரியங்களையும் இங்கு சொல்லுகிறேன்:—

பிசகான மனோ நிலைமைகள்	அவற்றின் காரியங்கள்
வெறுப்பு	நோய், இம்சை, கேடு, துன்பம்.
காமம்.	புத்தி மயக்கம், கயமை, பழி, வறுமை.
வெஃகல்.	அச்சம், அமைதியின்மை, துக்கம் நஷ்டம்.
அகங்காரம்.	ஆசாபங்கம், மனவருத்தம், சுய புத்தியின்மை.
வீண் பெருமை.	வியஸனம், ஆன்ம அழிவு.
குற்றஞ்சார்ந்தல்.	குற்றஞ் சார்த்தப்படுதல், வெறுக்கப்படுதல்.
கெட்ட எண்ணம்.	தோல்விகள், தொந்தரைகள்.
மீதூண்.	சங்கடம், புத்தியின்மை, முரட்டுத்தனம், வியாதி, அசட்டை.
கோபம்.	வலிமையையும் செல்வாக்கையும் இழத்தல்.
அவா அல்லது தனக்கடிமை,	வியஸனம், மடமை, துக்கம். உறுதியின்மை, தனிமை.

மேற் சொல்லிய மனோ நிலைமைகள் இன்மைப் பொருள்கள்; அவை இருளினுடையவும் இழிவினுடையவும் நிலைமைகள்; மெய்யான சக்தியின் நிலைமைகளல்ல. தீமை ஒரு சக்தியன்று; அது நன்மையை அறியாதிருத்தலும் பிசகாக உபயோகித்தலுமே. அன்பின் பாடத்தைச் சரியாகக் கல்லாதவனே வெறுப்பவன்; அதனால் அவன் துன்பத்தை அநுபவிக்கிறான். அவன் அதைச் சரியாகக் கற்றுக் கொண்ட பொழுது வெறுப்பு ஒழிந்துவிடும்; அவன் வெறுப்பின் இருண்ட தன்மையையும் வலியின்மையையும் காண்பான். ஒவ்வொரு பிசகான நிலைமையும் இத்தன்மையதே

சில சரியான மனோ நிலைமைகளையும் அவை வாழ்க்கையில் உண்டுபண்ணும் நல்ல காரியங்களையும் இங்குச் சொல்லுகிறேன்: —

சரியான மனோநிலைமைகள்	அவற்றின் காரியங்கள்
அன்பு.	இனிமையான நிலைமைகள், இன்பம், பேரின்பம்.
தூய்மை.	புத்தித் தெளிவு, ஆனந்தம், அசையாத நம்பிக்கை.
சுயநயமின்மை.	தைரியம், திருப்தி, சந்தோஷம் ஆக்கம்.
அடக்கம்.	அமைதி, மௌனம், மெய்ஞ் ஞானம்.
சாந்தம்.	சமாதானம், சகல சந்தர்ப்பங்களிலும் திருப்தியுடைமை.

இரக்கம்.	காக்கப்படுதல் நேசிக்கப்படுதல் மதிக்கப்படுதல்.
நல்லெண்ணம்.	சந்தோஷம், வெற்றி.
தன்னை யடக்கல்.	மனோசாந்தி, சரியான யுக்தி, நாகரிகம், ஆரோக்கியம், சவுரவம்.
பொறுமை.	மனோவலிமை அதிகச் செல்வாக்கு.
தன்னை வெல்லல்.	அறிவு, ஞானம், அகப்பார்வை நிலையான சாமாதானம்.

மேற்சொல்லிய சரியான மனோ நிலைமைகள், மெய்யான சக்தி, ஒளி, இன்பம், அறிவு, இவற்றின் நிலைமைகள், நல்ல மனிதன் அறிகிறான். அவன் தனது பாடங்களைச் சரியாகக் கற்றுக்கொண்டான்; அதனால் அவன் தனது வாழ்க்கையை உண்டு பண்ணும் பல ஒழுக்கங்களையும் காண்கிறான். அவன் அறிவடைந்திருக்கிறான்; அதனால் அவன் நன்மையையும் தீமையையும் அறிகிறான். அவன் தெய்வத்திற்கு ஒத்த காரியங்களை மாத்திரம் செய்துகொண்டு மேலான ஆநந்தத்தை அனுபவிக்கிறான்.

பிசகான மனோ நிலைமைகளைக் கொண்டிருக்கிற மனிதன் சரியாக அறியமாட்டான். அவன் நன்மை தீமைகளையும், தன்னையும் தனது வாழ்வையும் உண்டு பண்ணும் அசமூலங்களையும் அறியவில்லை. அவன் துக்கத்தை அநுபவிக்கிறான்; தனது துக்கத்திற்கு மற்றவர்களே முற்றிலும் காரணம் என்று

நம்புகிருன். அவன் வாழ்க்கையின் இலக்ஷியத்தைக் காணுமலும், காரியங்களின் நிகழ்ச்சியில் நியாயத் தையும் ஒழுங்கையும் காணுமலும், குருட்டுத்தன மாக வேலே செய்து கொண்டும் இருளில் வாழ்ந்து கொண்டும் இருக்கிருன்.

எவன் உயர்ந்த வாழ்வைப் பூரணமாக அடையக் கோருகிருனே, எவன் காரியங்களின் உண்மையான ஒழுங்கையும் வாழ்க்கையின் நோக்கத்தையும் தெளி வாகக் காண்பதற்கு விரும்புகிருனே, அவன் சகல பிசகான அக நிலேமைகளேயும் விட்டு, நன்மையைச் செய்வதில் இடைவிடாது முயல்க. அவனுக்குத் துன்பமாவது, சந்தேகமாவது துக்கமாவது நேர்ந் தால் அவன் அதன் காரணத்தைக் காணும்வரை தனது அகத்துள் தேடுக; அவன் அதனேக் கண்ட மாத்திரத்தில் வேரோடு நீக்கிவிடுக. அவன் தனது அகத்திலிருந்து ஒவ்வொரு நாளும் அதிக நன்மையும் கொஞ்சந் தீமையும் புறப்படும்படி தனது அகத்தைக் காத்துச் சித்தப்படுத்துக; அப்படிச் செய்வதால் அவன் நாளுக்கு நாள் அதிக பலத்தையும் மேன்மை யையும் ஞானத்தையும் அடைவான்; அதனுல் அவனது இன்பம் அதிகரிக்கும்; மெய்யொளி அவன் அகத்துள் மேன் மேலும் அதிகப் பிரகாசமாக வளர்ந்து, சகல இருளேயும் நீக்கி அவனது மார்க் கத்தை விளக்கிக் காட்டும்.

வேண்டுகோள்

மெய்ப்பொருளின் மாணவர்களே, ஒழுக்கத்தை நேசிக்கிறவர்களே, ஞானத்தை நாடுகிறவர்களே, சுயநய வாழ்வின் வெறுமையை அறிந்து துக்கமுறுகின்றவர்களே, பேரழகும் பேரின்பமும் பொருந்திய வாழ்வைக் கோருகின்றவர்களே, நீங்கள் இப்பொழுதே ஆயத்தமாகி ஒழுக்க வழியாக நடந்து நல்ல வாழ்வை அடையுங்கள்.

உங்களைப்பற்றி நீங்கள் கொண்டிராநின்ற தப்பு நம்பிக்கையைத் தூர விட்டு விடுங்கள்; நீங்கள் எப்படியிருக்கிறீர்களோ அப்படியே உங்களை நோக்குங்கள். ஒழுக்கநெறி எப்படி யிருக்கிறதோ அப்படியே அதனைப் பாருங்கள். மெய்ப்பொருளை அடைவதற்குச் சோம்பலான வழி ஒன்றும் இல்லை; மலையின் உச்சியின்மேல் ஏறி நிற்க விரும்புகிறவன் பிரயாசப்பட்டு ஏற வேண்டும்; பலத்தைச் சேகரிப்பதற்கு மட்டும்

இடையில் தங்கவேண்டும். மேகமற்ற மலையுச்சியினும் மலைமேல் ஏறுதல் குறைந்த பெருமையுள்ளதாகத் தோன்றினும் அது (ஏறுதல்) பெருமை வாய்ந்தது. ஒழுக்கம் தன் மாத்திரையிலே அழகு வாய்ந்தது; ஒழுக்கத்தின் அந்தம் இனிமை நிறைந்தது. ஆன்றோரும்,

> ''ஒழுக்கம விழுப்பந் தரலா லொழுக்க
> முயிரினு மோம்பப் படும்.''

என்று கூறியுள்ளார்.

அதி காலையில் எழுந்து நியானம் செய்யுங்கள். ஜபிக்கப்பட்ட உடம்போடும், பலவீனத்தையும், பாவத்தையும் ஒழிக்கத்தக்க உறுதியான மனத்தோடும் ஒவ்வொரு நாளையும் தொடங்குங்கள். தீய கவர்ச்சியை முன்னதாகவே சன்னத்தமாகாத மனத்தால் வெல்ல முடியாது. அமைதியான நேரத்தில் மனத்திற்கு ஆயுதம் தரித்து அதனை யுத்தத்திற்குச் சன்னத்தமாக்க வேண்டும். காண்பதற்கும், அறிதற்கும், தெளிதற்கும், அதனைப் பழக்கவேண்டும். சரியான அறிவு முதிர்ந்தபொழுது பாவமும் தீய கவர்ச்சியும் மறைந்து போகின்றன. ஆன்றோரும், ''அறிவற்றங் காக்கும் கருவி'' என்று கூறியுள்ளார்.

சரியான அறிவு தளராத நன்னடக்கையால் உண்டாகின்றது. மெய்ப்பொருளை ஒழுக்கத்தாலன்றி வேறொன்றால் அடைய முடியாது. முயற்சியும் அப்பி

யாசமும் பொறுமையை வளர்க்கும்; பொறுமை நன்னடையை நிலைநிறுத்தும்.

ஒழுக்கத்தைக் கொள்ளுதல் பொறுமையற்ற மனிதனுக்கும் சுயநய மனிதனுக்கும் கஷ்டம்; அதனால் அவன் அதனைக் கைவிட்டு ஒழுங்கீனமாகவும் குழப்பமாகவும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான்.

ஒழுக்கம், மெய்ப்பொருளை நேசிக்கிறவனுக்குக் கஷ்டமாயிருப்பதில்லை; அவன் காத்திருந்து, வேலை செய்து, வெற்றியடையும் அளவற்ற பெருமையைக் காண்பான். தனது மலர்கள் நாளுக்கு நாள் திரட்சியடைந்து வருவதைக் காணும் தோட்டக்காரனது உவகையைப் போலத் தூய்மை, ஞானம், இரக்கம், அன்பு என்னும் தெய்வீக மலர்கள் தனது அகத் தோட்டத்தில் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வருவதைக் காணும் ஒழுக்க மனிதனது உவகையும் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும்.

ஒழுங்கீனமாக வாழ்கின்றவன் துன்பத்திலிருந்தும் துக்கத்திலிருந்தும் தப்ப முடியாது. ஒழுங்கு செய்யப்படாத மனம் காமக்குரோதத்தின் பயங்கரமான யுத்தத்தில் பலமிழந்து துணையற்று வீழ்கின்றது. ஆன்றோரும், ''இழுக்கத்தி னெய்துவ ரெய்தாப் பழி'' என்று கூறியுள்ளார்.

மெய்ப்பொருளை நேசிக்கிறவர்களே, உங்கள் மனத்தை ஒழுங்கு செய்யுங்கள். எச்சரிக்கையோடும்,

ஆலோசனையோடும், உறுதியோடும் இருங்கள். உங்கள் முக்தி உங்கள் அருகில் இருக்கிறது. உங்கள் ஆயத்தமும் முயற்சியும் வேண்டுவன. நீங்கள் பத்துத் தடவை தவறினும் அதைரியப் படாதீர்கள். நீங்கள் நூறு தடவை தவறினும் ஊக்கத்துடன் எழுந்து உங்கள் வழியைத் தொடருங்கள்! நீங்கள் ஆயிரம் தடவை தவறினும் தளர்ச்சி அடையாதீர்கள். சரியான மார்க்கத்தில் பிரவேசித்த பின்னர், அந்த மார்க்கத்தில் நின்று சிறிது தவறினும் வெற்றியடைதல் நிச்சயம்.

முதலில் யுத்தம்; முடிவில் வெற்றி. முதலில் வேலை; முடிவில் ஓய்வு. முதலில் எளிமை; முடிவில் வலிமை. தொடக்கத்தில் தாழ்ந்த வாழ்வு, யுத்தத்தின் சந்தடி, யுத்தத்தின் குழப்பம்; இறுதியில் உயர்ந்த வாழ்வு, மௌனம், சாந்தி.

★

அ; VC : 1A

வ.உ.சி.

நூல் வரிசை